Sagahandskrift : Isl. papp. 4:o 31

HS Isl. papp. 4:o 31

National Library of Sweden

Isl. 4:o N. 31.

Isl. 4:o N:o 31.

Riks-Bibliotheket.
STOCKHOLM.
Handskrifter.
Islandica
Papper 4:o N:o 31
N:o

91/23

No. 31.

Islandica. N. 31.

Sagann af Nikulase Leikara

I Cap.

Jeen

So seigia vorer fróder menn og Meistarar ad sa
kongur hafi radid fyrir Ungaria er Faustus hiet, i þann tyma
er þesse saga fanst á Frackland, hann var vidugur og hoffsamur, vitur,
og goodgiarn, á hinum unga alldre synum fór hann vyda um heim-
inn og vann morg stoorvirke, kiennur hann var margra siga, hann atte vire
drottningu, hun var af ágiætu kyne, er hun ey nefnd, þau áttu son
er Niculaus hiet, hann var vænn madur og þotte vel fallinn til hofdingia
og var hann svo ad þad atti framsyyz monnum þegar á unga alldre, einn þann madur
var med konginum er Skugran hiet, hann var mikill madur og sterkur og hinn
meste spekingur ad vite, hann var þá miög gamall er saga þesse giör-
ist, hann var fall ad [illegible], hann hafdi [illegible] þat forrada, þar hann var
þá fastman med konginum, enn þá Nikulaß var 5 vetra gamall þá
tok hann ad kiena honum Latinu, og var hann ad nama 15 vetur, og á
skrotu mal [illegible] ad fara, þá var hann so mikill spekingur, ad ingin
var slykur i ollu Ungaria, hann var og godur riddari og hinn allra mesti
i turnament, hann var og klerkur goodur, og á alla hlute var hann vel
mentur, enn hafdi framt þessu nama er fall kiende hinn, nam hann
kuklara skap, og fornfrædi hann var allra manna milldastur, af fie, og
lytelatur vid synna undirmenn, og valla var sá hlutur er [illegible] mætte
sia, enn þo allt þetta var hann miög so otrundsamt, var hann þá kalladur Ni-
kulaus Leikare.

2 Cap.

Nu vykur sogunne til Miklagardz: Walldemar hiet kongur
er þar riede, þo hann var vydlendur og miög rykur so ad 20 kongar þiondu hn

han styrde einne gullborg, han var Christinn og oll lond þar nordan Afri
cklandsz hafs, han atte eine drottningu og vid henne dottur eina, er
Donna het, hun var harla væn og kurteys, og þessa ægiæter Meist
arar sagt ad eingin kona munde vid hana jafnast, ad þat væri henne ad
kunnlegre prydi, og þa drottningar hun var fulltyda ad allo, var hun hin mesti
Sparkvinna, en til hennar villdust jungfrur og ... med dottur, henne til
fromastis og numu af henne, marg ... hun var allra
kunna kurteisust, hun atte herberge i hædsta turne borgarinnar
matte þar hvorge vita til adganga, var þar mykill meistaradom giort
so ad stolpe einn stood i midre hollinne, var hann holur innan og ... pila
... standande um hverstiss stolpann, var þar sterk hurd fyrer,
upp af stolpanum var einn turn harla har og efter oll herbergenn stad
nuna mater eru ... er Donna kongs dotter bat, hennar
badu margir konungar og kongasynir, og feingu aller neitun og svivirding,
voru sumir dreppner en sumir flydu og var þar saa tyd mikell ofrider
i landinu. Brædurnir eru nefnder i sogunne, het annar Birger
en annar Romalldus, þeir voru fallar ad nafni boot, og vordu land
fyrer Valldemar kong, mikler menn og sterker og hinir mestu fullhugar, en voru
menn ... ... Margkunnug af kuklarakap, en ... þar
er mikla ... af kongi ..., foru þeir ... ... og ...
kyrrar, stood eingin ... ... og
kuklaradomsz, þeir hielldu heim ad haustinu.

3 CAP.

Nu vikur sogunne afftur til Ungariam og er þess ad segi
gia ad Faustus kongur tok sott mikla og miog hættulega og so sem
ad hanns lyf tok ad þverra, og kongur giordest banveni, liet hann kal
la til syn, Skrifara sin og ad syne þier gjafer og ... til hennar ...

Lerþu

er hann villdi vera láta, bregdur hann af sier öllu mínu ad styrkia Niculas
son sinn til Rýkis efter sig, en fól hann þo helst áfast á hendur Þall fóstra sínum
er kóngur hafdi skipad til allra hluta, andadist hann og var hans útfór giör
med allri virdingu, var kongurinn mjög harmdaudur, þotti mönnum þar mesti skadi
at þessum, Næst lét Þall fóstri kiendra, og á þui var Nicul: kongz Nafn gefid
og bundid allt land, en med þui ad kongur var ungur þa hafdi Þall alla Landsins stiórn
med hönum og skipadi kongsins málum, og menn segia ad Niculas var ungur þa fór
hann enn med leikara skap, og var Landsmönnum þad mjög á móti og for so fram
um hríd, Þad var einu sinni ad þeir toludust vid Nicul: kongur og Þall
þa mællti Þall, mjög er mier þat móti skapi ad þu plagar so mikla
ógä vera þar mitt [illegible], hrædur ad þu legdir af þetta budferde, er þu
hefur ádur haft og tækir upp konglega skipun, ádur kiemur þier þad
hug, ad kvænast og fá þier drottningar, en betra ey þier vera þegsfrú
til kosta, og þikir mier von ad einginn æfintýr munu af þier fara efter þu
þat hier í Ungaria eda bydast Nicul. kongur svarar, lýtt hefir eg þetta
mál hugsad ad eg munni þeg kvænast, og kiemur þier fram þín
forne ordsstundur, ad eg vil ey þá vera geingur, en þu vill mig ekki
vera rædur, vænter eg [illegible] ad bidia þa kunna vera hier enn Nalægir, þvi
mier þiker þer ekki so mikils vatt vera mín sómi, en med þui þu
hefur um slýka hlute talad vid mig, þa vil eg vita hvar þu veist dottir
er vera þu villt mier til kýósa, þvi eg vil ollum þýnum rádum framfylgia
hvat vera um geing þad vel ed ella, Þall mællti um hefi hugsad hvört þu skallt
til fara.

4 CAP. Valldemar heyter kongur

Rædur fyrer Miklagardi, hann er harla rýkur, hann á dottur einar er Dor-
ma heitir, hun er harla fögur og kurteis, og hun agiætaste kvenna kostum
og ecki veit eg þá konu er mier þiker betur á vera standa, og [illegible] hvar
þier er þu kona betri er mier þiker ey sæmilegt ad beidia, þui hun er Mær-
gkungr, enda hefur þu ey frett ad þessi kongs dotter villdi engum eiga,
og margir kongar hafa hennar bedid, þa hefur allt hennar feingid hina mestu sneypu,
en Sumir dauda

daudan, kom og þui ecki ad bidia hennar, sagdi mællt. Vyst er o kong-
legt ad forvellda, þuiad vid allt muntu ecki mistelg konungs sitia eff þu
vill ecki ad hafast, og ætlar sa lengr konginn, Nicul. k. mællti, nu
þui ad þu eggiar þessa so fast þa vil eg med ollu til fara ad
bidia hennar, edur liggia daudur, þa vil eg ad þu farer þessa sendi ferd
og bidier Droma til handa mier, og vit hus þitt Ungarn, sa ell fatar
ferdinn, skilia þar tal sitt og lætlo biuda, byr sa ell ferd sijna, ur Unga
ria, hann hafdi eitt skip ollla mikid og skrautlegt, hvert hann lod bæra
gull og gersemum, hann hafdi vaska dreingi, pruda og hetter ta
og vandader sem best vitt forunaute, en er bir giefst, letu þeir i haff
og sigldu so hvad sem þeir komu so ad Miklagardi, og nu þad Valldemar k.
sa eitt mikid og skrautlegt skip sigla a stolpasund, þa let hann upp
lukka jarnhurdunum, og rendu þeir inn i borginn i godre hofn, og ge-
ingu af skipe sijnu, drisande syndum eitt langt tialld þad var allt
gullskotid, og einstremu sett og ein stong stood upp ur tialldinu og var
ofan vanderer stangirnar stood einn hanne med gull, og þa vind kom sty-
rer hann veginum, sem hann burt flyge ur tialldinu, Nu med þui ad
kongur þottist vita ad þeir munu komner ægir eptir mier, þa giorde kongur
nu til skipsmanns og baud hann heim til ægi eptir veitslu, þeckist sa ell
þetta bod og for til hallar Valldemars kongs med sijnu forunaute, fagnar kongur
honum vel og setter i hasæte hia sier sialfum, verande vid hann harla gla-
dur, og spyrande hann marga hluta af Ungaria, af kongi þar Nikula-
se, og morgum odrum hlutum sem er gamann var ad, sa ell leyster vel og
viturlega þad er kongur spurde. 4 Cap. [illegible]

Annara hluta spyr kongur ad þinnda sa ell, en skiotare sa ell suarar
Niculas kongur sende mig þessa erindis, ad bidia Droma sem er dotter
hans til handa, en Valldemar kongur vard so reidur vid þessi ord
hennar til handa, en ad hann vid hefdi, og suarar reidulega, hvert þu komstu hingad
af Ungaria af gamall þessa erindis ad bidia Droma dottur minnar

fyrer hond Nikulasar kongs, vil eg skiott fara til bua, ad þu þigir
Nikulase kongi drottning, ad þad er eingum von ad eg gifte þinni dottur meyna
þad mig likar hvorki vel, helldur kongur hryta mioga, ad mig likar hann
varla brugdinn af stafkarle, en ef þu talar framar um þetta mal
þa skalltu reyna hinn hædsta meidskrota þann vm þinn vesta þiofur
a, ad hafa, þa hann mællti, fara menn og hiera til Eggia, ad vinir en
hafa villdi og so mikid erindi þessu ydur ad bua dottur þyra
nu sagdi kongur þad, sem fur þann Leikare kongur þar skal ey so mikid
af hinu fa, ad þu meigir þiggia af [illegible] hennar, og kom þu alls
a þetta erindi vid meg meir, skilldu þeir talid kuaddi þa kong og gie
ck til skips, villdu þeir fra lande og logdu i haf, komu ad Unga=
ria, geingu til hallar og kuoddu kong, hver fagnadi þeim vel, og
settist þa hia kongenum, hver spurdi hversu geingid hefdi bonordid
hann veigir af hid troosafta, hædeligt erinde og litid kurdist geingid hafa.
þa suarar k: Ungarie, hefur han meyre oman giort ad fara so mikid
erinde ad bia dotter kongs, skilldi og ey so umpulga farid hafa,
og ecki er ad sumri komanda fara til Miklagards, sama erindis
er ey full prosad bonordid vid Walldemar k: og dotter hans, so ritt
sem var, þa vigi so vara skillde, en ad vori komandi byr han
skip sitt med þeim lid sem, fa kuner, og villdu i haf, og ætlar til Mikla
gards, en nu er ad segia fra Walldemar kongi ad eg þa var burt
geingin, sende hver efter dottur sinne, og talar vid hana og sagdi
henne erindi þeirra, hvorsu suarar þu hinn þiggiss hun, og neitadi skiott:
t: han, og villdi meg aungvu moote giftast slig hinn, þ: giordi þu þeigi
hun seiner han sagdur mikill og tyrglegur, og allra manna vitrastur,
k: mællti mig likar rett hafdt et komid ne fettur, suarad han Ma
med mettu meikraft brapur, og stafkalle, en eg et ad rada [illegible]
rikium, og gullborg ad sælle, og nu, slikt hin mestu firn, og ödar
er þu talar slika hlute, kongs dotter mællti, þad hefur eg so talad, ad eg muni
han hellst eiga ef eg mætte rada, ad kun med sem eg hefdi tilfritt
kunad þa hlute hefur eg af hin friett, er merkilegu konge hæfa [illegible]

þad hygg eg v. kongur ad þesse Nikulás hafe villad sig med sÿnum kuk-
larastap og galldrum, sem er hann hefur numid, Nú hugsi hún, med ein-
gu moote hefur hann mig villad, en þ hygg eg ecki þad verid med dottur, ad
hann med sÿnu litla rÿke, muneþu aff þeir sÿ xx konga rÿke, er
þú hefur ad stÿra med allri þinne magt og vÿsdome, k. W.s þa verdur
dottur vorre þ slÿkt ord, en so vil eg v. hann ad þu hugsi þetta ockart
tal önguum m., sÿdan gieck kongs d. uppi sÿn turn aptur.

6 Cap. Hver þar til ad taka, ad Skupuare tall liettur
ey finne ferd sinne, en hann kemur ad miklagardi, ad stolpa sundu
hann sier mörg skip liggia þ sier hann la væn og vel búin, og skiöld
skiölldum á bord, og búin til hafs, hann fiisist vita þad mune vera
þeir brædur, Byrgir og Konralldus, landum sem þeirs, hann vil ad þeir
er farn hurdum þ hoffrinne, en hver so mig vil ad fr. þer duglan til-
bug á verr sem a þ legur hann skipe sÿnu ad drekka innu, storum og
vænum og spir hvu þ skipinnu regiu ad ra, turir en stodu W.t siglda
fr. W. storri vænd og stirt ...gd, og sogdust reja ad kloda þ skipunz, þeir
an, Byrgl en an. Konralldus, en hvu styrd skipe þa inu skrautlega
vig. fr., og heite Skupl. W. komin aff Ungaria, fær m. frægd og fræmd
aff dottur sinne, um sin land, sem þad hafdi vinid, þ holmgongu og
orrustum ~~sem þad hafdi~~ á sio og landi, og vinid undi dottur m. kiack
gull og gersemar, m. hrÿd og allrosku framgongu, þa vigd Konrall
dus, þu ert, ef vordur ek þmalug og samordur, og samlega hefur þu
ad komist um frægd ockar ~~sett~~ en vita þitt kunst eg v. Konralldus,
hat þitt ærinder er, ad þu ætlar ad bidia Dorma kongs d. til handa
Nikulási leikara, oft dult er hann þ ad hver W. mun gifta hann dotte
sÿa, þ.f. h. er so blomleg ad W. la fædist hennar lÿke þ Wolldimar, ad all
list en Nikulás er fullur galldra og giorninga, og á fatækt land til
forrada, en þeir so vatt aff ad vigia þa ætla eg mig kongs dottur
en drepa Nikul. leika, er eg kalla þræl, en vinna Ungariam und mig
z gifta þ Byrgi brodur mÿnum, en eg ætla mig ad W.da kjær þ mikla gardi
ogeck þu W. er eÿ so gamall, skildu og latad. pa þig þeg þ stad, er þu

Setur þ.c.

Ertur þig so kindugan, ad þu ætlar ad bera þesse ord kongs vors
Jall suar, satt segi eg þier þat Konrad: mikil heimska var ~~Konralldus kongr~~
Nicolaser kongr, ad bidia hans dottur, en þat mundu vialftur K[onun]g[ur] dykkiast ad
ey gifter kongur hun dottur Þyra, þat mundu lata mig fa[tt] þ[at] fridr hut sem þui vil
kongur ferd mijn er ha[r]la þæirlegre, eff eg Nar ad lyta kong / byrgi þig so vandi
og munu vier lata þar giora byapilld, þat mun eg giaverg / Konral: en þat ma ockur
þikia misradid en huntyggt eg bi og etla ad hn bu hann kindugaste kall, effer þat skill
dufu talid, litt berger lukalld farnsurduns, Lagde Jall sydan til haffu og litt
skrota tralldr a land, o[g] girck sydan til hallar mz j[ot]ts lidss skrautlega buid, tiguriv
ta eff drickiu bordu, Jall girck ad og kuadde hann hæversklga, Valldm: K:
took mali hans vinnt, o[g] spurdi Jall hut hn hesse sama erinder til kyn hann hier, Nuþ:
hann allt er [illegible], mijss herra bodskap ad bera ydur hn vill j duv hans brodur med
all ydar hird, mz ollum hn heyder, æru o[g] vinskap / hn kann þat mest og hn hesser
margtt hann ad lata, en ydur vert ad þiggia, en bodskap er eg bar, J duv
hirr, vill Nicolaus m[eir] Jungls mote a hallda vid sinn bonordid, til ydar dottur
þ vakker megtt hluta þar styrd kglg maktar, heydurss og penningarr þess haffid
frrig diuran, ad [illegible] kga, er Nu eru þær r alltu heimsirss, Valldemar K: glad
dist helldur vid ord hanss, og sagdist hanss bod þiggia vilia, og nu han sitte
giort og talad þat mid þesser þ moote sott vilr eg kuitt lata vera, og þrir mijn byd
og hir til z[?]a Natta Veitslu, med kadlud, er Nu er nerri þ, Jall þackadr
Lohr þ goott bod, og var hn skip ad sete Nest kongin, en suss m[e]d alla
an brek, var Nu alle gladst þ hollinn, en er kuolldad j girck Valldm: K: til
surfu her bligiss, en Jall til tralldabuna og suafu aff vin Nottina.

7. Kap. Enn er Mornade stod Jall upp og skipar m[onnu]m sijnum suipta
tiolldu, þuiat han er komin til hallar, o[g] b[ad] a skip o[g] lata varskip med Kredu, N[ti] sam
var kgur, hn gladaste og druckie Nu allst hollinne en hinn mesta kappr var þar med
til skemtunar, haffst, danss og dokumpdr, sumi sungu Cantilenui, en vr gleder og
skemtan var sem mest, Mællte Jall til K: vitt helte mig ad komta, eff alla skr
þ skry Mamta v: K: lirt han þ kalla at dottur Þyra, Kongs dottir bro
sig sem best, og er hun komin þ hollina, kottuste kuldung þu skaukarinnar
herd hafta

gieck hun firir fodur sinn og kall og heilsar honum blijdlega, en hann tok
vidur henne þar hun settist nidur a einn gullstol, þa mællte kall, rijki ma
skilia allter menn, ad dottur mijn Wrigia af venleik og kurteise dottur hins riku
Walldem. K. er nu allkatur a allur hans hoffolk, settandi fram allra
handa leyka og gledi, sumer sungu, adrer donsudu, sumer basonudu
Symphon, horpur, gigur, organ, var nu mikill glaumur j hollinne, en þar og
þar er menn mest, stockur, skugvarre kall fram epter bordit, so lettelega
sem han være vngur j annad sinn, og for ad stolnum j hollinne og leik þar
allskonar leika, er menn hafdu ecke adur sied, gladdu þa kongur og dotter
hans og annarra, en þersta a epter þa er kall framdi, þa vard kongur sonur hissast
fir med hafa betur leika, a allt krast j hollinne var, undrudust hans menn
leik, Dorma kongsd. lytur af stolnum og um hollina, gangandi apter
og fram, sem hun for ad augum annara, gaum giefur en ad þersta a kallinn
og hans framleika, og sem hun kemur nær stolpanum, mællte kallinn, fru
Dorma seigiz þu, skud mig hetelecter ydur, og hellerstu, og takid j mig a hond,
þa mag ecker skada, ydur list og hinna burd, hun gieng þa ad stolpanum
og slitter ad henni hendina, en han tok j moot med sinne hond og hefur
upp vit hana oll sitter mal, og fastnadi, Dorma kongsd. i handa Nicolase
stock han sydan af stolpanum og burt af hollinne, og allt hans menn, og foru
til strandar og a skip, vyda upp segl og sigla j haff, vit þa skipa flote fra sin
stu, og lettu ei fyrr en þeir komu j Ungariam, en er Nikul. K. vissi ad
skugvare hafdi hans vit vit land komin aptur, gieck hann sialfur med
sinne filgd ofan til strandar, synilig hafra fagnande, og hann talli hallar
leidande, setiande han hid næsta sier, var þa allra handa skemtan verid, og
vera nu allir hiott gladir j hollinne, Nicul. K. sp. kall hyd mea ad hennar
meg mal en hefder, t. greiged, kall seigist af hid liosasta, og sier mig þin
rad fost von min, ad þu verdir ei verre epter sastar konu gedar, en g
hefer ad bruggad mala tilbunadinn, þ.e.m. radur og letur leik hollinst og
þursta ad ad fara, ad en Jomfru Dorma villde ydur vilia fata, og þa
rad ad lata eige lenge bida þessa ferd, so ad þu faid þar af heil
d. sæmd og virding, en ecke skom, sjalft virding og skada sier mier þar
Waterlikur og lysdom, ydur til lytilss, koma af þu naudr ydur vilia
af kongs dotter, hun sem sadl hennar seigl, so ma seigi kongur
sier mig nu fosker min þu vel hafa afrekad, og þa hadferdina afrekad

Er luktest

næsta sinne eitt af Valldim: konge hid fyrra sumarid, skal eg þig hiftid alggia, ad þier munud vilia ganga fyrstu, þar er kristilega sagt, a fall, skilldu þier, hvad eg um talad, sat nu kongur og fall j ølþrau, og bar ecki seggia til hyd inda um stunder.

8 Cap. Hier a sumre komande er sagt

Ad Nicólas kongur byr ferd syna heim aff Ungaria, hann bregdur eckert syna, ad hann ætladi til miklagards, ad vita hvat hans heitinn konge fall hiet Valldimar, þier ferd, og so vissir þeir eingin um, utan konge einn, Þa hefur hann sitt skip lytt vandad, hvar valldur alla kaupmenn þar, sem hann vissi til vera kunnastur, hann let farma þetta skip med allra handa dyrumum vorum og dyrgripum, nockur kunne vel at ad fa, og er hier gaf, kaupmadur hafdi, en setti fall i rett til skipstiornar, og reyndar vorum landa komum kaupmenn ferd hann ferur austur syra alla fa at agiætir, er hann brodskapar, nu kiemur Nic. kaupmann fyrir, er hann hefur sagt, med huggan vel dirast landsmenn, og þar af fornu kaupum, leggur hann vid lystrni og gull allra, at þeir brigid nockrum þier þessarra klæda gjord, þar datud gooda vinu, og siglda god an bir þar til þier komu, ad einne ey heint um kuolldid, hiu var þessi hrett lande, og luckt storum hamrum, og skoge vænu, konge bregst þar ad lagi leggja vilia, þeir gengu so, og logdu þar inn i einn vog kostudu atkerum, bundust vid og logdust nidur til hvílld, en er aller voru sofnuder a skipinu stendur konge upp og geingur i ey til, er hann kemur ad storu vatni, og var i ein holma i midia vatninu, og stendur med sitt hus, so vænt og fagurt hann haglig so hann þotti ecki vid hafa ad sporna hann hafde ad hafa ad þvi vita, þar var allt, og hus ad sia, þad var allt þar kostr so ad einginn stodu stolpar þar ad þessi thackur konge undrum gegna, og hugsar med sier, ad hann skal vita hvad þessu hiuse helldur upp, þar kastar hann klædum af sier og legur ad holmanum, geingur a land og ad husinu og þar stodandi, hurdinn mun lest vera, þeir voru veggiunum, en ad utan var ad sia sem a gull være, med allra handa creatur med smidum hefur giort, hann hefur stad ad murnum moot lyt, tekur lytinn kryst og lockar til, sprettur þa upp hurd, geingur kongur inn, og sier þar eitt tabulum, en miklum haglik

giort

þui þ vær em eitr ad vera og med fremur Litum, og þa þo hugr ~~lita~~
moota, þ v(er) huijtt Rautt og blatt, en eirn hlutum vegræn, vtan var
þ er skuggvis vel gullr bum, og med, brogdum giort, og þottist kongur ꜹngva
Slyka gersemi vid hafa, hun þotter vndarlega vidsyskra, han þottist vera
vm oll lond, og vm allan heimin, og þ hun hafdist ad af vid og landi, han
þottist vera Valldemar kongur j Miklagardi, og dottir hans j byrnu turnum med byrnum
blomar og fegurd, kom kongur mikill hugur til hennar aff allt og rijku, giorer
hun rekert um ad langa stund en harfla a þetta spialls, han vissi ad han ha
nga steina hafa vera med jmsum litum, þad skilist hon skilra ad þessi steinu
mun med vid hafa allra handa Natturur, og þar, mun vpp hallda hvijtum þui
tekur han offtan þega steina, er hun leist best a, Raudan, blaan, grænan
og tekur offtan spialldit og giorir j burt, syndom, og legst a landsd, og klæddi
sig bradlega, og tekur vopn syn, enn er han, er kamit a leid komin
heyrdi kongur hark og hareisti j skoginum Nærre sier, han vijdi med
ganga bradlega þar sama veg sem han hafdi adur geingid, og er han
fundust talar sam hárri Roddu og gylldum brunum, þa var helld frosta
leg [illegible] þottist kongur slykan vid hafa, bædi ad digurd og hæd
han var, tennadur til handa og foota, hafandi hialm a hoffdi, og brynju j he
nde, og lit all gjorlega hun vopn hut ertu þa sam med, er stolid hefur gripum
mynum, verra var hefur þig ad eiga, ad geima, enn þ to Dagetir slatter
ad engu ner hun ast þuilyker j hvadan hafid, og er þa fyrst eff þu lytur
j þeira hluti spiallsins, þa viltu vm allan heim med hvad þig for
vitr ad vita, en eff þu lytur j þann hluta spiallsins, er grænn er
vier þu hvad hveium med er j krantdæmr / þu hefur ad geima þeira
steyna sa rauda steinnin hefur þa Natturu, eff þu hefur han vppa
þier j bardogum, þa fær þu sigur og alldrei verdur þier affla
fatt, vid hvern sem þu att; og ecke ma þier eytur granda, og eingin
log meiga þier granda, en sv er Natttura hins blaa steinsins, þier
ma alldri kulldi granda og eij a sunder mæda ast, eij elldur skada, og eing
en fiolkyngi / Sv er Natttura hins græna steinsins eff þu lytur hann j
hendr þier, þa ma eingin vera þig [illegible] sem þu ert komin, og þeim en lytur
ad allt skopun er þu villt, og þar kumur aftur ha er þu villt kiosa
sotter nu þu diarfast dreingur en [illegible] hafa til fundist, skalltu þess þui
giallda

gialda, takt nú kaupin þyn og skulum vier skiliast, Nikulas k: kuedst þess bu-
in, og skalltu fa ord miga bregda þynum herra fyrer mynum giörningr, og fór
til hús med bændanum, en han bar þ kistuna, og tók þá bundur skattinn og
bondinn, og annad a halsinn bo af fauk hoffudit, gieck hann sydan til skips
og grundr ey þyra, for sydan til burtfiss, vissu þetta aungver hús m:
ad Morgni sigldu þeir þá hratt, fingu goodan byr, þar til þeir komu ad Stolpa bun
dum, lentu þar skipi synu þá einn godri hoffn, þetta var god kaupstadur
og nærre gull bø, þa þessu kaupstad hafdi Walldm: k: fastr adsetur, ad bu
num þar fangad var mikil sigling matti þar kaupa allra handa gersimar,
er flúttar voru af ymsum Londum. — 9 Cap

Radspeki Nikul: ad kongs Birger er fangad von han gieck skiott
a Landið syna kompana og tók sier gott herbergi med einum rykum bonda
og dvaldist þar nockra daga, han hafdi vegit a torg og kypti miga gersima g:er,
en velldr bunra, vier þa mykra m: mal, ad ey munde þar kykarr kaupm: koma hafa
sat þar nærre bondanum þa han var rettr kaupstad, þad var einn dag þa þar
en bonda, han hafdi eina skrokum veganzg þar, og sagdist vilia, ad bonde eig
radist hana, en han þackadi hm med fogrum ordu, o sigl ad slyk gier
semi hæfdi meir kongen atgnum m:, þar sagist þeir hm gefa ad reg aldu þeir
sialfum hana ad eiga, og þan sama dag kiem kongen med allri sinni hird til
bondans, og er hm vel fagnad, gieck þerr offt a Malstefnu þeir sem þogerin
talad vm mal m: sina, þar er ecki tydinda, fann hýer bratt ad þar var vitur
og Malsnialliur, og kuadder hn offt ad malum, þ bar til einn dag ad þ bredur,
komu þ kong m: þ mal, og vandkuedr ad þeir attu ad skifta fodur arfir
synum, en þ var einn gullhring er þar gatu ecki skifft, þt hu þ sig villdi han
giarnan eiga, og hafdi til mikilla ohæfu þeirra a milli, þui engin villdi
odrum hringnum midla, kgr spurdi vm þetta mal hafa, aud vellt satti
a ad koma þrat millum, han talar þa vid þann er kaupman vir þu
nockud rad til þ, ad skifft verdr hringnu so þm lyki vel ollum, þar suarar k: og bri
ger, sra þikunst eg nockud rad til þessa, huar er þ bregia þeir brædur, vilia
nockud s: þar, ad sa fare med hringin er tolfft m: dæma, þeir hafa þu
med aunglu moote, þar s: ta er þad mitt rad herra, ad þeir kaupid
ad þm hringin og giefid vt Lausafie, miga þeir þa skifta verdinu millr

Syn

svo ad þat mikid hlióti hvor þeirra, þeir segia ad þvi meigi skada
ef han villdi, hann mællti vitur m(adur) ertu, þorst., og vil eg kaupa hringinn, lét kongur
rída hann verid, litlu sydar voru þeir brædur better, eftir þessu freck þorst. mikinn p(ening)
talade kongur mjög vid þorer og urdu vinir han hefdi vitur m(adur), einn dagur kongur lét
kalla á þá bræ(dur), þá v(ar) þorst. kaupm(adur) þar komin, kongur baud hn betra ... þackadist
þorst., og talade K. mjög vid hn og spurdi han eftir ýmsum Löndum, en þorst. leisir all(ar) spur-
ningar kongs vel og viturlega, i þessu kom bondinn ad ... kongr og þorer talast
v(id), og gengur i vallinn, K. so til ordz takande, herra segi(r) han ... lyte
lætr ydar og þriggid, eftir mins eina dottur er og vil gifta ydur, gaman segi K.
han eftirhendi hin ... , K. bendir þeim ad bindur og lýtur á og mællti
vist er þetta ágiætur grip ur, þu gafst þeir dottur þessa, þorst. segi bonde
þa s(egir) K. þar giöfulle ... herra minna er so lyter storum liga ... bondu,
þui giorda eg þ(at) s. þorst. ad eg átti betra ad ... en adrum K. s(agdi) þorer
hefir haftur þú vilja ad ... dýrgrip þinn, þorst. kvad þad mig og vera, en
þorer þeir einn gripur er eg vil gifta ydur, han tok þa upp eina sko
þeir vá allur gullslegenn, og gerdr af so miklu afbragdi, ad engin þottist
slyka skoo vid sáta, K. þackade hn og kvad þetta goodan grip, og baud
þeim til vetur vistar og segist ad sier þætte mikid koma ad þeim ... alls
vaker, þorst. þackadist þetta bood og skulu ad ... , sydan hellt han synu
skipi ad ... sundum og var honum skip ad ... , v(ar) kong(ur) þá heim kom
in, kendi han skip þorers baud han þa upp ad luka stopa bundum, v(ar) so
giört, hellt þorst. skipi synu inn á höfnina, og bar á land gotz sitt, K. gengur in
til þorers og baud hn heim til hallar, þorer kom þá kong og v(ar) vel fagnad,
K. bad han velkomin, þorst. þackar og kvedst þiggia munde, en þorer mier
og mynum m(önnum) standa vid ad taka, en adrum þeim ... og hefir spurn af haft
þá ... þeirra vaker, en eg vil so ... ad ... þá ... , þuiad
þeir hafa mier lengi ... , hagur han skipa v(id) þyra m(adur) sem han villdi
þa bad þorst. ad ... eitt vært ... synum forunautum, og ...
þ(ar) ... gotz þad han átti, kongur kvad þ(at) vera skilldr, v(ar) hn ...
m(an), nærri ... storr ... borginn, og lau þeir þar ... nott
en koma alldrei ... , þorst. skipade hm ad grafta ... fra ...
... og ... , er stood i nidre holmi, ... , og ...
nætur en ... daga, þeir ... vera skilldr v(ar) þorer med kongi
goodum fagnadi, þ(at) v(ar) einn dag ad kongur, gieck til dottur sinnar, þeir
... hun hvad þ(at) m(adur) þad v(ar), sem han ... þeim bodid, K. s(egir) þad þorer ...

og vera

og vera Kaupmenn kalladann og er hann meir vitringur, þad þotte mier
gaman ad vid taladust vid, og þeir er þa gripe er hann gaf mier kongur tók
þa Floora og mællte, nu vil eg dottur mina gifta þier [illegible] gipt, þetta er sa
sinn [illegible] Birger [illegible], en þinum launad þu, Hringur [illegible] eg vil
þin Birgi kongur, [illegible] og baud þier heim med vetur vistar, slyk [illegible]
Birger kongs dotter er goodt launa verd, og vist slyka menn sem þer er skillt
vel gjora, en Floora vil eg þiggja [illegible] eg veit, ad [illegible] att, [illegible] þeim sem
mun kongur vera [illegible] hann, [illegible] Birgir [illegible] og gafstu mier [illegible]
an grip, vetur ertu Birger [illegible] og nu þetta full [illegible], skilia þau [illegible]
an tal vill Hringur kongur i hollinne [illegible] þar [illegible] hann hefer gengid
til dottur min Birgis K: og talar eg til ad [illegible] mundud, [illegible] vistum med
þeim, til [illegible] er eg [illegible] ad [illegible] moote dottur [illegible], [illegible] mikla
dag [illegible] gengid fra [illegible] vetur [illegible], [illegible] talar var [illegible]
i miklum virdingum fra kongi, en ad jolum komu þeir [illegible] Birger
og komu allir med miklu herfangi, fagnadi kongur þeim vel og
veitte þeim og þeirra lid dyrlega, Valldemar kongur gaf [illegible]
[illegible] godar giafer, hann taladi til [illegible] kaupmanns eina gioff
vil eg gefa þier, eg [illegible] ad styra og vil eg gefa þier
[illegible] gull [illegible], [illegible] matt vel [illegible] og styra [illegible]
[illegible] og [illegible], gud [illegible] ydur gooda gioff [illegible]
en [illegible] meira verd [illegible], [illegible] vitid mig, [illegible]
[illegible], og litlu sydar [illegible] mig ogladur, [illegible] hans, ogladi [illegible]
K: [illegible] er eg [illegible], vil eg vita hvad ogledi
min [illegible], eg atte mier eina [illegible] mioog [illegible], en [illegible] hans
[illegible], ad hann bardist fyrer guds christne, og [illegible] mig
an [illegible], hann var i burtu [illegible] a [illegible], en [illegible] alt
rum, en [illegible] var hann i burtu tvo sumur og einn vetur, og var eg
hræddur mioog um hans hagi, og kom hann aftur i haust og hafdi
latid alla menn sina, og þeir ad auk [illegible] hann [illegible] krank,
lika mikla, med undarlegum hætte [illegible] hans [illegible] fra [illegible]
[illegible], hann vill ei [illegible] og engan [illegible] vill hann hafa, og [illegible] mier ad
hans krankleika mikill, harmur, og vil eg leita [illegible] og [illegible]
vistu [illegible], ad [illegible] mætte bootfast, [illegible] mællti [illegible] litlum [illegible]

[illegible]

er eg vil ecki slyta hlutr, en þ(ad) ydur vil eg vera hiá frúanni Riddarans hvad sem eg
kann þar meire bót auka. 10 Cap. Walldemar kongr lætur nú kalla á
dottur sÿna, og bidur hana til koma ad vera vid skriftu hans ä gifta kaup
manz og sem þeße bodskapur kom kongs dottur, bjr hun sig moti fodur sÿnum
kongur fagnar henne vel, og so þeir, og gengu þau oll saman þar ï þ(ad) herbergi sem
Riddarinn lä, var þad fagurlega umbüid, þo sÿn leita Riddaranum vid stund, og
þa rett gieck hann ad Jomfrunne og for höndum vid hana, þa kongr og drottning hans
ad þo sÿn setta mikilß vid vert krankleika þann, þar rett tok hun til orda, og
h(ans) fad allvijda vid hennar, og eft(ir) þui meyra hluta vijs ordid. Nu kann vera
eg h(afe) fregnad nockud um ferdir þess Riddara, þad hefi eg vandlega spurt ad
han reid ut hedan af Miklagardi med lidi synu þrielegt, og atti margar orustr
og effldi mioq guds christni, og þ(ad) bar til eitt sinn ad hann bardist j einum
skogi vid mörg hundrud grimma, þar var mikill lidß munur og fellu allir af Riddaranum
en so bardist hann hraustr, þeir voru allir adrir fallnir, þa voru grimm og sterkir
Risar, þrir voru allir fuller af gölldrum, og giördu mörgum, þar kom ad þar eigi
oti Riddari drap tvo af þessum Risum, þa bardist hann vid langan tyma þa mætti
blamann, þa hefur drepid brædur myna, og þ(ad) er ... vinna þier, sem dau
dur ... aunglum skalltu, bregda mega ... meyn og vid þ(ad) flyde blamann
modur og var, kom og giörla vegra husu Riddarinn bræitte, er hann var burt
hann het Justinus en þa hann var fæddur fyrer hytid, af fodur hans, ad hann
skillde vera guds Riddari og frelsa christid folk, en þa hann var klostrinn i þa
þa reid hann at hryggua mig og fellde blam og berserki, þeir vo fram vid La-
nga tyma, þetta sumar, kom hann j mina borg ä gieta enga syner adrir enn
meykongur, hafde hann þ litlum tyma mist sinn fodur, verande harla frig
hun var og kurteiß, Nu sem hun kom þ(ar) budu borgar en hun þ(ar) ad vera, so lenge sem han
vilde, þ(ad) þecktist hun, og dvaldest þar um hrid, reid hun aftr vid a hryggram, en er
Meykonge leit hun Riddara, þa tok hun a vid a hin med hryggri ast, var hun þ(ar) hin vetur
goodumo fagnade, þesser komu Vykingar til a þa borg og villdu hana vinna og
gatu þ(ad) ecki, þui þesse Riddari, stod fast þ(ar) moote, af hendi christinnar, og fengu
Vykingar ösigur, þ(ar) villdu fa meykongenn, og svall þett af þrahetu, og offududu
en þar en Riddara, vid sumar reid hann burt og styrdde en a sydrer, frodi kom þa
reid hann burt vid synner og þ(ad) hielt aptr, og vann þar mig þreiste vark, og vid haust
tid, ætlade han aptur til borg hinnar, þa komu þessi 3 ller blam moot hinu o bardust

hann hinn

sem ádur er sagt, Nú viller þesse Blámadur Riddarann og þá Jomfrúna, ad hún
fara ei aptur til bygda, fyrr hann fann villur vegarins, og er nú hier kominn
hún i krankdom sem nu meigid siá, Þorsteinn hefur vandlega spurt ad þesse blamadur er
kominn i borgina til mijn kongsins og hefur villad hana so hún [illegible] med hiálp-
ist og til þess og vara sógu [illegible], þa hefur hann i skugga þessa sem og nu synagde
Þorsteinn þa undan þeim hofdu synt skuggann þyrna, Kongur bydist þá med fierum
litum, hvijtum, Raudum, og blaum, og vaks hugar moot á, hver þottist aungva
þessum vid sia slijka, þau litu i glerid, kgr og dr. hans, og mællte kgr meig undr-
lega þikir med þvijlijka, hvernig vikist, vrallan allar, hreinni, og hvad vid ber, og er
þetta mesta gersime, dyrt munda kaupt hia þeigi kgr, en þorsteinn kristi [illegible] þorsteinn, og
took kruann grip eptir fodurnum, þá feingu kgr og dr. hans [illegible] nu [illegible] annars en horfa
i glerid, og skrimta vier ad hin hlutum sem þau villdu siá, og strotlega
lyta þau þa brygd, og sia þa innu herbergi hier þesse blamadur situr og hefur þa
frijdu Jomfru i knium sier, og fadmar hana mikla blydlega, þetta þiker þeim
mikil tijdinde, þa mællte þorsteinn nu vil og segia ydur þott hier Riddarans [illegible],
þid heyrt hafid ad hijn filgiur filgia huerium manni, og ma hann einger missa, en þesse
blamadur stolid hefur hans einni filgiunne, hun er bæsti hier vitinu og allri synu,
og þier meigi hier siá ad blamannsins synd filgiu Riddarans, en þo allt þetta meigu
vier siá, og vid leita ad hialpa þessum Riddara, Kongur kuadst þad giarnan
vilia, þa baud þorsteinn ad Riddarann skillde leggia á einn stool, og breida undir
hann klæde og so var giort, þorsteinn tok þa ur vid þynnu boga er hann var so
lytill sem barna leikar, þar filgdi ør ad skapi sem boginn var, en þesse
gripur var so ad hun uggia var full stort, þo gillde skiptur meir, þa mællte þorsteinn nu
skulum vier kalla a nafn guds, ad hann veite þier Riddara hialp, en þesse skripti
eru lijgd eptir hanum, þier nu villium vier bidia gud ad vysa þier skeyti þa brioost hans suo
meg, er Riddarann hefur veikt, nu ætt so skil ad blamannsins far borna, þa mun laus
verda filgian, og vætt mier ad hun flyie aptur til lykamans, en ætt so bert til þa
sijn þu hetinnu vid stolnum, so Riddarinn fær [illegible], þa tok þorsteinn boganum og lagde
örina a streing og vegnar sig i nafn [illegible], hier kreing hann gjörde kross yfir er var
[illegible], bende boga, og mællte nu skyt og þesse ør, i nafni fadurs, og sonar og
heilags anda, hier vid dasamlegur hlutur, kongur horfdi á skuggsiana og
synist, sem blamann dettr nidur daudur, og flute allt herbergid i blode, en
filgian var laus, og Jomfruin fiell i ovit nidur, þa mællte kgr. hoffdu [illegible]
og i þui synde han hetur vid stolnum, so Riddarinn fiell nidur, af hennar ovit, þa gieck

þorsteinn ad

ad Aldrámime og mællti kurteislega og vitugt, Aldrámin vill þiggja það, þa
hafdi, Aldrámin feingid vit sitt, tok konungr horn eitt med godum drick og lét
Aldrámin drecka af þui, þuí næst tok ha kongsnafn og klæddi a hylkama hans, tok
strax mál sitt og lofadi gud, þa mællti kongur mikil gersimi er þessi drykkr
eftir þui, nú á [illegible] at þeir gjöri sig slíkt hlutur, þa skal eg gifta
þier fru Ingip, kongr mællti, gieft þú allt drengiga hrifastur, nú vil eg dóttur
mijn eigi ei gifta fyrir frúan grip, hún eigi liggja vil og frúan g[illegible]p, en
þo þetta mig ydr skilldugt ad minnast þess ad þeim þier gafst, hún skal eg
launa eigi ei þui sem ydr er helst ad skapi eigi ~~han~~ hun f[illegible] godt launa
slíkt mig vardt, k: m: mig slíkt vant, ad launa slýkum ágiætis m[illegible], sem
þier er, vil eg ham [illegible] bralfur lauⁿs frúan g[illegible]p, þuí þrekar, k:
þ hun fagr mælti og vinattu, en kvadst þo laun ecki kiosa mundr, þuiad
eg þetta ecki kadid [illegible] mig hvad þad skal vera, þuí sitúr nú eftir Aldr-
ámanne þar til honum er albatrad, þa ganga þeir bad þ kong, hann
fagnar þeim vel, var þa giör mikil veytsla er kongur vegtir monnum sýnz
og starfar [illegible] godann fognud, beztþeir ramr Alldr. fþurtur mikla
gledi, lofu þeirra og [illegible], þui, Margsinn og kom þa borg sem hans
þurfta alltr þyrrt ad skada, var Alldrámiuee vel fagnad, og er frú
Kristýn fregnar það, geingur hún til Alldrámas og minnist vid hann, med
blydu, og minnast þau á þa hluti sem þui þafðr til handa borid, og þotter
mönnum mierkilegastir adburdur, það vard þeirra skad, ad þaug, þroaud[illegible]
medann þau liffdu, og giöffu sig klaustur, en slykt giafst þau fredunsig
um, er þeim þotter best til fallid ad styra. ii Cap. Huerkant ad
taka ex forex kaupmann ex med Valldemar kye og mannadal til burtarz
geingur þann þ kong og mællti, nú vil eg herra, ad þier giefid mier ordlof
ad taka vit þa peninga er eg á ad landsm[illegible], og bydann bua skip mitt,
en so hier [illegible] karla gott, þa fyser mig nú ad fara til annara landa,
kongur bad, hann fara hvert er hann villdi, en hvarsu, lengi mun til burtu
ad vera kong, mannad vigr þeß, nú tekur hann ordlof, og geingur til sk-
ipa sinna m[illegible], og spir hvort þeir hafi aftrekad, sem hann skipadi þeim
þa sagdust vera komnir upp under stolpann, þad er vel farid [illegible], þuí
tok þa stinnan greda, og geingur nú þa fardhusid, vitsu hans merkir, hu[illegible]
aft hin [illegible], kemur hann ad stolpanum og geingur upp Alldrám, og uppad

Aurimum

turninum, þá hun ólest gengur hun úr turninum og stendur úti þar hja, hun sier
Dorma kongs d. sitiandi i dyrum sinum, og skemtir med einni hirdmey sinni, Dorma
og fremur allskins leika þær jomfrúr, þar til ad hun ann þeim turnin, enn ek
enfaderr, sogur af ymsum kongum, fyrst fra riku keisara og hans koppu, og
Alexandro Magno, Acchille og Gaungu Hrolfi er hier var Norman
dien, var það meira daglig gat, en nu þau ordu hier ut ad talast,
litla stund heyrir, þvi ad jomfru Dorma skipar þeim skemmu meyjum
ad fara a skog og lesa þar epli og alldin, enn er þær voru burt gengnar
gengur [illegible] þvi ad jomfrum og brillar þar, hun tok þá vel og [illegible] hus
erinde [illegible], þvi s: med fru og er a [illegible] [illegible], [illegible]
aldinar, mest [illegible], þu mun visku natturu hefir best, jafnu
Dorma s: [illegible] [illegible] [illegible] ad diliast [illegible], þá ad [illegible] er
og leit þig i hollu fodur mins, [illegible] og þig [illegible], ville fadir
min gjarnan vita þitt [illegible], þvi duldist nu [illegible] þ jomfrúnr,
og settist nidur nærri kongs dottir og s: þar med æfintyr af
ymsum londum, og syndi þar syna natturu steina, og hvad þeir [illegible]
[illegible] ad [illegible], þar [illegible] gaman ad hans fra sogum og listum, er
han syndi, þottu þau [illegible] [illegible] fram [illegible] daginn, en
kvolldi gekk þvi [illegible] [illegible], [illegible] ad þvi kaup
m. er i skemmunni [illegible] [illegible] [illegible] ad [illegible]
kongs d: [illegible] langt [illegible] [illegible] [illegible], [illegible]
[illegible] og [illegible] og [illegible], þvi [illegible] ad lata til
[illegible] skip sitt, og [illegible] fram fluttu a sogdu [illegible], [illegible] talade
jafnt [illegible] og sagde ad eingin [illegible] [illegible] i kaupferdum
en hann, en þa er [illegible] [illegible] kom þvi aftur, [illegible]
og bad konuna [illegible] ad [illegible], so [illegible] [illegible] [illegible], þvi s: ad hun
hefdi nu albuid skip sitt, [illegible] ad [illegible] [illegible], [illegible]
[illegible] ad talma [illegible] ferd, en kom hingad jafnt og [illegible]
[illegible] ferdum þeim, og so mun eg [illegible] ad [illegible], ad [illegible] og [illegible]
kom hingad eingin [illegible] kaupm., sem [illegible], [illegible] [illegible]
þvi þakkadi kgr. godbod og ord, og [illegible] [illegible], en kgr. bad hann
vel fara, þvi gengur [illegible] [illegible] [illegible] og [illegible], [illegible] hun

vel

hann bad þa til skips ganga, en hann gieck aptur til fordhússins / og
sydan i turninn hann andre k. d. og b. skulu búa sig nú þeg(ar) burt hun segist so
vera munde, þui ad ollum mun litt þyckia tynt sydan hun kom hingat, þa
tok hann kistil er Vilhiálmur hafdi bitt [illegible], hun bad hann skrinid med sier fra sier
og gaf hann grip hvorn, þar gengur nu út af loftinu, þeir [illegible]
[illegible] og felldu tár hier en þeir komu heim í Ungariam, en hann gódu
spiold hafdi hann efter ordid, nu kom k. í Miklagard [illegible]
hvar hann kom skulu vita hvad af hann er ordid, [illegible] brama
og [illegible] hvorgi vera í [illegible], k. [illegible] nú í Vilhiálm hag [illegible], en [illegible] so búid
ad hafa, en [illegible] ad vita ad þetta munde enginn vogad hafa nema Nicu-
lás keisari af Ungaria / ad leika þvilik bragd. 12 Cap. Enn Nicu-
las k. kemur heim í Ungariam, let hann skiótlega búast til þeirra
brúdkaups, var þá vegleg [illegible] veitsla, [illegible] enginn, ad hann [illegible] í móti
[illegible] ad veitslunni [illegible] hun hafdi hann [illegible], og loftudu allir hennar
vitur leik, og segia ad enginn munde hennar lyki á Nordurlondum, eptir
þá veitslu gaf hann ollum gódar giafir, sitiu nu um kirt í ríki þeirra
so er [illegible] bar til tídinda. Turnin [illegible] sydar [illegible] k. [illegible] ad
prida [illegible] og ad [illegible] hann [illegible], [illegible] ad giarna [illegible]
[illegible], vera [illegible], hans drottningu, og [illegible] best, [illegible]
sialfur grundvollinn, en [illegible] fostra [illegible] ad [illegible] drottningu
[illegible] Nicul. k. [illegible], en [illegible], er [illegible] ad smyda skemmuna /
komu [illegible] til [illegible] stórs [illegible], og báru [illegible] kledi, og
[illegible] og sogdust langt ad komnir / þeir sogdust [illegible]
[illegible] [illegible] og [illegible] klaustur [illegible] allt [illegible] / og [illegible]
[illegible] sydan [illegible] ad [illegible] [illegible] og [illegible]
[illegible], ad smyda þetta hús er [illegible] þeir [illegible] bædi nætur og
daga, og [illegible] ad [illegible] [illegible] / [illegible] þa [illegible] var
fullgiort, ad drottningin [illegible] [illegible] [illegible], og [illegible] mik-
id, [illegible] bædi nott og dag, hann [illegible] búa ad [illegible]
var [illegible] og [illegible], hann [illegible] drottning [illegible] skemmuna
var [illegible] smyda, [illegible] hann [illegible], [illegible]
ad hun var [illegible], [illegible] nott er [illegible] tok hann til drottn-
ingar, hann [illegible] ad hun var [illegible], [illegible] og [illegible], og bidur
þa ad [illegible] drottningu dauda, [illegible] þa ollum [illegible] hun var [illegible], taka
sydan [illegible] og [illegible] / og [illegible] [illegible]
[illegible] ad [illegible] [illegible], [illegible] Miklagard [illegible], en [illegible]

[illegible]

med aurglu mote ad grafa lyk d[ro]ttning[ar] lét hann klappa steinkross aff
hvijtum Marmara, m[ed] miklum Meistara dome, þ[ar] lét hann leggia þ[að] lyk d[ro]ttning[ar]
og hvílir þar síðan,

13 Cap. Nu vem ad Walldem[ar] kongur

spyr þad frett ad N: k: aff Ungaria, spyr þ[að] burtu tekid frú s[inni] d: fellst
hann miklerar ahygdr, hann hafdi marg[ar] stefnur v[id] syna m[enn], huat rád hann
skilldi upptaka, huort hann skilldi fara m[ed] herskilldi t[il] Ungariaz og bregd[a]
vid N: k: edur skilldi hann so búid hafa, m[enn] lögdu þar misjafnt til en
flester lottu ad fara a k[on]g Nicul: sotte þ[ui] þad, sem munde ad aurglu
verda, þa mællti Romalldus viljir þ[ier] fara gifta mig d: þ[ei]ra, effter nær
hann aff Ungaria m[ed] orglum g[ud]s stirk, Walldem[ar] k[on]g[ur] jatadr því og þu
kriptu þ[ier] ad m[i]g[ne] m[eg]a vitund, skilldi hann hafa m[ed] hier þ[eim] prinsilgiu gull
b[ok] og m[ed] konga K[ongi] edur, litlu s[id]ar huorfu þeir bredur burt ur ryk kinu
og er ey getid um þeirra ferd þ[ar] til en þ[eir] komu þ Ungariaz, þa mællti Ro:
hier er einn lénr vogur s[em] v[id] þ[eir] eru þ komn[ir], þier skulud d[ra]ga skip in þ voginn
und þi mikina, og þi skulu þeir bydat þ[ar] v[id] bre[ide] komu aftur, þa gengu i je
land upp, ẞ sem þ[eir] v[ar]u þ burt gengn[ir] þ[ar] m[ed] syn[u]m, ta tu þ[ier] oll syn vondu kornu
f[ot]i, og gallt[en] log[ar] lifter og litu ey þeir en þ[ier] komu þ höll Nic: k: þ[ar] hoff
du þa mukla klædr sem adur v[ar] sagt, en so gatu þ[ei]r, um mællt, ad skuy
nest tooku þeir fra sier mal og vit, og v[ar] þ nockra dga hun la so mal
laus en andadist so [illegible], en þa þrim sotte þert at þa tooku þeir a burt
d[ro]ttninguna, þar hun la þ sinu berg, og logdu þ stadin man lykan aff
vax gert, og hofdu þar buid aff konu þeirri hun sonu sem þ[ier] hofdu mist
sydan foru þeir til forunauta sina, gafst þ[ei]m b[yr] og komust þ Mickla g[ard]
en so s[ie]m m[ed] þ[eim] Romalldi og kongs d: þa hun frett, [illegible] vit, þa villdi Romal:
g[ef]a blydket v[id] hana, en h[un] villdi þ[ad] m[ed] aurglo mote, og sagdist heldur villdi
þola þann hardasta dauda, eda vistu eyge þu Armaster suikarr ad eg er
kona vandfril, nu so þa hafer suikid Nikulas k: minn vinsta, þa skal eg so
bidia allz valldanda gud mig miskun og hjalpar, Romal: m: m[ier] eg ætla þu
skulir alld[rei] koma a Wall: N! k! þa vil eg vegia þeir, en þu hepter mist
ad þan syn er þurrt lett[ur] ordin, ad eg meige gia brudkaup t[il] þy, hun bad
sig[ur] þrim vel, en vid dottur syna var hann miog oblydur, gaff hun ad þi
aurglum gaum, Romalld bad nu syna m[enn] ad geima vel drottninguna

so hun

so hún komist med únglíu mooti burt, lídur nú so þyr part hún lagdist
fædde hún sött mey barn harla frýtt, Gyllu þyd tok hún ad kringiast
og var þat fyrsta hennar ogledi, og so mest vid Romalldum, þá hún matte alldrei gott
ord vid hann mæla, Nú lætur Romallus búa til brudkaup sitt, en Dorma
frietter þad þill á hana angur mikid, 14 Cap. Porex hiet madur
hann var kalladur einsetumadr, hann atte bigd i skogi einum langt i burt fra bor
minni, hann var hla Rykur af gulli og dyrgripum, hann var vinur sonar
matte ungliúnn hlut vita, hann matte ongva konu eiga, þad tok Ege
fara med vitund en þui var so breitt, ad Nikulass k: skillde eingum klad
giora ad þui vinu / Nú vm þessi mundir vissi þetta hugdet til þess alltlega,
en vissi so ad eingin munde klada vita, þuiad hún var ellegar skiot
um dauda hennar tid, ecki skilldi fleiri med vita vitlorra en sitt mana,
med Wald: K: Dorma kongsd: vende trúnad en bya, á fund þorrass, ad
hún bidde hann ad hialpa sier med einhuern moot, Nú er hier fra
ad huerffa en þar til ad taka ad N: K: kom heim i Ungariam, og fognudu
menn hann vel og sogdu hann lat drottningar hans, en þui var þat hla hugg og frietter
hu þeir þessu þar ad lyk hennar, en skiup var þar sagdist hafa latid
klappa steinkro og lagt þar i lyk drottningar, K: geck þangad og liet lutta
upp steinkroner, og leit á lykaman og mællte, þad hygg eg ad vier vinu
vid brogd nockur komnir, þuiad eigi er þetta lykami minnar drottningar
helldur er þetta manlykan aff vaxe giort, er þad og mig gata ad þu byr
ger og Rom: haffe stolid i burt drottningu minne / og giet þetta lykne
þar til lykinda, og til þeirrar leit skillde hoffd effter drottningu,
en hier undir þar vm vann var lagd er lyst, er sinn aff konu þeirrar er þar
haffa mist, haffa þeir og noog vndt til þa þeir dirb, þá ad þeir haffa giefist
til framdanss, geck kong. á burt þadan, og litlu sydar took hann sott
harda, þotte mönnum þad mikill skadi, þui nefter er þad sagt á hans andadist
og var lyk hanss borid i kirkiu, var nú mikil hrigd i stadnum so
valla matte, aff sogum fra segia, voru þetta brogd og ister skot
Nik: L: K: þuiad hann brost i burt á einu skipi á þeirri noott, med fau
menn þeim gaff goodan bir, þeir lendtu skipi sýnu i einu leini voog
allnærri mikla garde, þa m: Nik: var nú byrra, hier skulu þier hyda mig er þar
til þeg

til Jeg kem aftur til ydar, Sýdan gieck hann á Land, þó hann fór efter
einum þraungum skógi og þickum, fór til eitt Riodur, verdur þá fyrir honum,
hann sá þar standa skála einn stóran, en úti þá skalanum einn mann, hann var hár
vexti og harla lotinn og miolleradur, boginn í hriggnum, handstór og [illegible]
hann hafdi harla stór augu svartur á hár og brýn, hann hafdi sýda hettu
og víddr á innan aftur, Hondunum hielt hann á bak aftur, stundum rak
hann hofudid nidur, á millum fóta sier, hann leit sig allt heimskulega og
blés hátt, og leit á innan lundar, stundum rak hann hnackann á bak
aftur, hann var allt ljótt og blés mædelega, Nik: gieck, ad skálanum og mælti
heill kompan sagdi hann, en sá sem vid skálann stood, brá sér undur augunum, og
m: so svartu Lýta, en hvort er sitt heyte þess kaupmanns segir hann, en
hvad heyter þú, Þorsteinn heyter eg Lýka segir hann, og er eg kalladur Þorsteinn hinn
einræni, en hvadan komstu, Seg er allt hvada manni sagdi Þorsteinn kaupmann, en
hvada manna ertu, eg á hier herberge sagdi Þorsteinn einræder, þui heter þú so
óskiemmtilega sagdi Þorsteinn kaupmann, hinn svar, nog er mier vorkun til þess Nafnes
mun vel, so eg Latrecki skylega, Wall: k: will ad eg hafe hier fyrir brud
kaup Romaldi og dottur hans, en þar so [illegible] minnr Natturu, þá ad eg
giort þad med ollu naudugur, hvad nýgt er á mig lagt það eitt þá, ad eg má aungva
kona eiga, þad annad, ad eg má aunglann hlut vyta, huss dotter hefur mig
bod giort, ad eg skilde vyta hennar Nockra hialp, en eg ad eg má þess ecki
leika, eg heyre sagt ad hun muni gifta þér naudug, þá sagter Astarsker
er hun hefur á Nikulasar kongs leikara, heyre eg sagt ad hann sie mikill
legum m:, hefur fulrete fundid kongsmenn ad kg, eg fann eg þá frilagr
segi hann, en hvorsu mig [illegible] Rekia kóngs brudkaupid, med hundrad manna segi
hann, en eg fitkunst ey vita hvorn veg eg skal fara, Þorsteinn mælte hvad villtu
gifta mier til þess ad eg skuli ganga þá brudkaupinu, en þú komst hugar þinn Nand,
mikiss fikir mig þad verdt segi, heima Þorsteinn, en eg er so vel sæll ad eg tómr
ecki peninga þá ad gifta, þá mælte Þorsteinn kaupmann ad eg kaupe þér, fastnan
heglega, og mun þad van ast nu, villtu Nockud ad eg gange fyrir bodinu
og dro hring af hende sier og gaf hann, hinn m: giefstu allra dyrringa frilaste

og er þad satt

og er þad vatt vatt þeim mællt er ad þad kaupmenn er þessum lýtur ad fremmill
da, og vil grænnam þetta en hvorse muntu þa breitt effter hefr mynu þ
þu ert allmiog drengilegastur, en og þetta lýt halld mist til vm effter mýa, þad
kaupmadur mællte, lattu mig vialfom vra þvi, þadann kristu þer þessu,
þadann þyndi þad hvad til brudkaupsins þurffte, þadann foru þeir inn
klæddu þad mællte giördu þu mig lukkum þeir, j ollu atkvæde þinu, ótal
ut klædum mynum, og þann og skal taka vid þýnu, þad giörde þeim sem bad,
sem þenna dag gingur þad ad lytast vm, og er lytil stund lidin þa heyrdi
þu harkt mikid j markinu, og þar næst vil sem ferd kongsins og manna hans, og er
þu vil þetta breitte han allt effter þad er mællt var, þa mællte N. K. vid menn
syna, nu skulu þeir giörtta gaume ad og gia þad vm vorum, ecke kallid
þeir fatudu þa, nu vera þeir þad standa vt j skalanum, þad hillsar ecki
konge og ungum hans manna, gingu þeir inn j skalann, vid bord buin, og lyster
a komnir, settist k. j hasæte og hall dottir sins birgi og romallds, en til hægri hand v sins
dotter dorma, var og j ferd med hm þeir a vnga dottur er þa alltr, drottningar
miog ofát, so at hugdi N. K. ad hun munde syrga, ecko settist hun j hasæti
storte þar unglann glaum, sem er vritlanna mætti syda, þad er mann ecki skrimkte
val, vrdu allir fordrucknir, og vordu þeir miog og foru med han illa, og giördu ad
hans atkvæde allmikid gabb, þad bar vig lytt og kolder illa fra hogg, ecko
ecki ad þeir grune vm vig, en vm kvolldit gieck han til dorma kongsdottur o lavt
hne og mællte þadann lagt, hvorju letur þu þa margra, er þa lest grata þa
þu ætti ad fagna, þar ad mikla mikelgirt manna er þetta en Nikulass brikarr, og
þikir mier þu lata falrga og lifste vid hottimum, og nu kikist hun kven a Niculas
kong vm, vnusta, og gladdist stadur aff þar hun vænte þad j þurga synum ad hun
munde nockud gott til rada vida, nu vid romall. k. hvat er skalt til skemmunar
janga, k. birgi þad vel vila, romall. mællte þar er besta skemtan ad ætla þad sem
menn villde effter gingett, þad oska eg birgi kom. ad þu dorma, elskr mig eins
og N. k. j Ungarria, þad ætla eg birgi hun ad Nikul. k. komi hing til j skalann kuble,
med allt sinni frigurd, mæl þu allra kvenna skiluist birgi romallds, þad nu villtu
han frigan, N. k. kastar nu aff sig kufleminum, og gingur ad bordinu þar sem kongs
dotter sat, hun stood vpp j moote hm og lagde badar hendur vm halls hm, o kisti han,

Sem han tok

En hann tók hana j fang sier og barnit med, gieck sýdan til Walldemar kong
og sagde so, Wenlegra systur hefi eg aldrei vitad ad sie til brudkaups dottur þinnar, veg gilder
þu hana j Ungaria, enn gifta hana slykum helldri manni sem Klemus er, Kongur hiet ad vera vid og
bad hana upp standa, hvis vegna undkongur ad burdurnar þessu allt saman, Nikulás kongur gieck burt af
hollinne og lietur sier eigi [illegible] enn hann kom til borgarinnar, þá sottist hann [illegible] fimmtiga
skipa sydan á skip, og sigldu j Ungariam, þad land er allt slietlendt og grimt
mikid, og ad siglingar [illegible], þar var hofn er hiet Peraport, þar leggia ad hafi
hamarsturnn meigin, og slietts voller uppfra, þessi hofn er mio so ei meiga
þar fleiri enn 5 skip j senn inleggia, enn ecki meir, enn um sundid meiga vel
sigla hundrad skipa, vid þessa hofn liet Nikulás kongur gira vigi og sterkann turn, enn
upp af turninum, hattann stopul, enn ut af honum liet hann gira mikla stolpa, þar upp
af liet hann gira stora lampa med gleri, so þar mætti lifa liosi j [illegible]
vedre so hvasst, þetta var so mikill leidarvisir ad Ungaria, ad þar sast
burtu af langt ut á haf, þetta þotte skipum vera mikid orad og kvad þetta mikinn
leidarvisir ef þeir kiæmi ad landinu, kongur vissi þá hollt fyrir ad þetta til siglingar
ad,

15 Cap. Hver ad segia þar Walldemar kongur ad þegar Niculas var
burt genginn, og til skipsins kominn, voru þeir allir lausir, þotti kongur allt hafa meira
sinnaskifting enn þeir, og þeir brædur og fedur so buid ad hafa, letu sydan byr kongur skipa stool
mikinn, og lieser þui fyrir um honum, ad hann ætlar til Ungariam, ad herja á
Nikulás og rida landinu med oddi og eggium, Walldemar kongur hafde [illegible] stoor skipa, sigldu þeir og
vorn langa ædur þeir saau burtu þessa, sem af turninum var, þeir komu um
kvolld, og logdu þui um sundit ollum skipunum, og settu tiolld sin á land upp
þeir [illegible] og [illegible] eigi so lited, ad þeir villdu setia sin tiolld fra skipunum
tiolldum, þeir druckin um mikinn kapp um kvolldit, og logdust druckner nidur
og sofnudu skiott, enn er kongur vaknadi stood hann upp og skridadi ut af tiolldunum
[illegible] þeir [illegible] Nikulás kongs [illegible], [illegible] enn um [illegible], ad nu meigi hann launa
[illegible] og [illegible] upp [illegible] og bid [illegible] so ad fara ad [illegible], ad þeir brædur
verdi [illegible] vid, kvad þeir munu vilia [illegible] sydan ganga þeir [illegible]
og bera [illegible], og brenna ad kolldum kolunum, og [illegible] barn [illegible] ad allt
til [illegible] kongur fegnum sigri sinum, og er litil stund vid [illegible]
og [illegible] bödur fra brædra, undrast hann mióg og [illegible] eigi vita [illegible] hann er
kominn, og hvor undur ordinn eru, ad hann hefur brent þá brædur [illegible], [illegible] hann
alldrei meira [illegible] j [illegible], enn nu, enn er Nikulás kongur [illegible] Walldemar kongur er

þangad kominn

er þangat kominn, sendi hann bod honum allt sitt ríki, og villdu allir med henni lifa og deyja
hún þeigir Dorma drottning til hvar ohættu nú þorfti, þá bad hún ad Nik. skilldi sig birjast
vid födur sinn, helldur er þat mitt rád ad þú bodir honum til veitslu og sendir honum hollustu
so ad mætti góod vinátta med ykkur, Nik. játar þessu og stod upp frá henni, Dorma legst d.
skrifar brief og setur þar á smöll ord, so látandi ad hennar fadir berdist ey vid Nik.
annars munde hann fyrra sínu lífi og med ríki, helldur skillde þeir sættast, hvilum sá
tíma sagdir þeir þess ondverdir. ad med sínu litla ríki, munde hann ekki þola ádur
XX. konga ríki, og sem þetta brief kom fyrer kg., auglýsti hann þat vinum sínum, vissi
þad þá verdi ecki, ad sá(?) skillde gott þau bod dottur sinnar, ad hún munde hann rádleggja
og sem hvörker þau bod, segir hún Nik. hvar komid være, og sem hann heyrer þad
ad hennar fadir vill fridsamur vera, sendi hann nú til Walld. k. og býdur honum til veitslu
þad þiggur Wall. k. og gieck hann til hallar, med öllu lidi sínu fagnar Nik. k. honum öllu vel
og eptir þat sættast þeir heilum sáttum, en eptir veitsluna siglir Wall. k. heim til
Miklagards, og sittist um kirt, litlu sídar andadist hann, og eptir þat sigler Nik. k.
sigldi hann til Miklagardz og var þar til keysara tekinn, tóku þau Nik. k. og Dorma
drottning hans, völlu(?) þat ríki er Walldimar k. átt hafdi, áttu þau þrjá sonu hét einn
Faustus, annar Faustinus, þridi Faustinianus, var Faustus sendur austr
til Ungariam og vard hann þar kongur yfer, en þeir brædur tóku ríki eptir
födur sinn i Miklagardi. þau Nikulas kongur og Dorma drottning
endudu sitt lyff i góodri elli, feigr(?) þótt meire ágiætis
madur verid hafa en Nikulas Leikari var,
endar hier nú hans frásögu.

№ 2

Nitida Frægu

...Æfintýr af Einum Meykonge ...i Fracklande sem hiet ...ega. 1. Capitule

...t Æfintýr og fagra fra sogu af þeim frægasta
...r i Nordur Alfu heymsins, hun var su allra frega
...de sonu Rykr med hrÿdur og soma, efter fodur sin
...meykongur var i Ondverigr heymsins, i Fracklan
...is borg, hun var bædi frÿd og fogur, lios og riod, þui
...amann blandad blodid, so huÿtt sem fylsi sem var
...ladur sem soma, hun atte haffud gull med fiorum sto
...od eirn med kadur are, af rauda gulle hrÿdande
...ogru Kronu, so ei brende hana sool, hun haffdi so
...ur, Tyhl og Kastala, matte hun giora med sÿu Vitr
...nur, hun haffdi so fagur klæd, ad hun buæ ther alls
...erk kunnende so enn hotte ad hÿra, fafgurd,
...s hiet hun var Cruidur, sem frön i meÿkonge, hann
...g heim strinnie, og var ollu þui giora matte med med sier.

2. Cap. ... meyk: ferdsyna vid á Pul, enn fyr rykte su frusem
Idia hiet, hun haffdi fostrat meÿkong i barnæsku, hun atte fom son sem Sclir
skiolldur hiet, Vigler M: K: med dÿrre fylgd, Curt ei firer vinn ferd, en hun
kremur vid á Pul, frú Idia giengur þa á moote henne, og efter M: k: gie
ta Wÿtslu, eirn dag ganga þær badar og talast vid, þa mællti Meÿkongur,
mier er sagt ad ~~mig~~ ey eirne, er Visiterio heyter, og ræddur þ Virgilius halle
og Leggur vid Sayÿtrod hina Kolldu, so er mier sagt ad hugad hvern inna Munnshin
aff fleyrr Natturu gross, edur steinn enn þar, og tiungtelur olltarnisti kong ad ko-
nu i ferd med henne og sigla þær til þeirrg Koma ad sinne, logdu skip sitt i eyrn lyne
Vog, ganga Vÿdan á Eina, þau sia Vatn eitt, og Holma i Vatninu, Vra bat, taka
og Roa i Holman, þar sau þeir fagrar eikur med Agiætum eplum, enn er þaug
Koma fram

er kang. komin, vegna þess han bad hn allt sitt rÿke, og
en þeg. þorma þrettj. til hvar ofeck Nu þarfftr, þa
við fodur sin, helldur er þ mitt rad ad þu broder
so vilda mette good hin attam þekur, N. k. þat þessu
skriftar brieff og setur þ. a smöll ord, so latandi
an þess mundi han þyra sinu lyfe og mm sina, helldu
ttung sagderg. þier þ þ ondverdu. ad m sinu litla
XX konga rÿke, og sem þetta brieff kom þyrer kg,
þad þa verdi þra, ad ægur skilldi gott þau bad dotte
og sem hueuker þau bad, segir hun N. k. hvar kom
ad hennar fader vill þridsamur vera, sendir han nu til
þad þiggur Vall. k. og gieck heim til hall. m ollu
og eptir þ settast þar hvilum sattum, en eptir ver
Miklag. og sitiast um kirt, litlu sýdar andad
sýgldi han til Miklagards og var þar til kÿsera
dottning hans, Wollu þ rÿke er Walldem k. att hafdi
faustus, annar, faustinus, þridi faustinia
til Ungariam og vard han þar kongur epter, en
fodur sin þ. Miklag. þau Nikulass kongu
endudu sitt lyff þ goodre elle, þeir
madur verid hafa en Nikulas k
endar hier nu hans fra sogu. ~

Eitt þallegt Æfintyr af Einum Meykonge

sem vered hefur i Fracklande sem hiet Nitida fræga. 1 Capitule

Heyred gooder menn agiætt æfintyr og fagra fra sogu af þeim frægasta
meykonge sem vered hefur hier i nordur alffu heimsins, hun var su allra fræg
asta og kurteisasta sem styrde sÿnu Rijke med prÿdur og soma, epter fodur sin
lÿfs og andadan, þesse sama meykongur sat i vndurlige heimsins, i Fráckla
nde hinu gooda, og heitt Paris borg, hun var bæde frÿd og fogur, kroff og rjod, þui
likast sem rjodasta Roosa, samann blandad blodid, so hvijtt sem fylff sem var
med hár so litt sem gull og fiell nidur um hana, hun atte hoffud gull med fiorum sto
lpum, en upp af stolpunum stood einn mikadur ara, af rauda gulle berÿdande
synaWenge, fram epter hennar fogru krónu, so ey brende hana sool, hun hafdi so
mikid vit, sem hin frægaste keÿsar, beÿgs og hastala, matte hun giora med sÿnu vitr
kins dÿr og fugla, og oll hardmeke kunninde so hun kunne ad hÿra, fagurd,
sem fra af hennar prÿdri, stonus hvit hennar smidur, sem fiord i meÿkonge, hann
kunne allar smÿdar, af gulle og gimsteinum, og var ollu þui giora matte med menn a hondu.

2 Cap. Nu byr meyk: ferdsina ut á Pul, en fyrr ryktest sú frú sem
Ideta hiet, hun hafde fostrat meykong i barnæsku, hun atte fom son sem hlir
skolldur hiet, reglar m: k: med dÿrre filgd, letta ey fyrr sinn ferd, en hun
kemur ut á Pul, frú Ideta geingur sem á moote henne, og epter m: k: gir
ta vÿtslu, einn dag ganga þær badar og talast vid, þa mællte Meÿkongur,
mier er sagt af ey einne, er Visiterio heÿter, og Rædur þar Virgilius fade
og leggur vid Sÿnystrod hana kollad, so er mier sagt ad hugerd hennar nu Munngfon
af fleÿrre nattúru gross, edur stein en þar, og timng telur oll ter mistu fang ad ko
at, þui ongum sotter i hasta sannlegt, en sollt meyk: ad Rada, sÿst hlerskollde
Nu i ferd med henne og vigla fr til þang koma ad þar, logdu skip i rÿrn tryr
vogs, ganga sydan á lina, þau sia vatn eitt, og holma i vatninu, sia bat, taka
og Roa i holman, far þau þeir fagrar rithur med agiætum eplum enn er þang
koma fram

komast inn, j midium holmanum þa var þaug eitt steinker m^e fiórum hornum, og v^r eirn steinn bette

j huǫrt horn, kierstins, M.k. took þa eirn Natturu steininn, og þa j hann þa sottist þar vid

um allan heiminn, og k^r^m konga og kongasyni og hvad hu adhafdist, M.K. W.R. Nu

glod, v^t þessa syn, tekur hann þa eirid þar m^d alla steinana, og ollonur epler og klatt,

umi gross, þar er hun Understood m^d hennu vite, um allar þeirra Naturur, skundar

Nu m^z fleyte oflan til skipa, og sigler j burt aftur, Nu er ad segia fra þatt

inum, ad þar Vard v^r^t skada sin, og þa skip^t þu lagde þa eptter þ^i, þa þa huer

adra M.K. tok þa eirn steinin og bar hann yfer skip^t og alla þa fram bords voru,

hvarf þeim þa^m þa og saust þaug alld^r meir, en þer j m^t M.K. ad segia ad þu kiemur

heim a Kul, gengur þa j [illegible] a moote henne m^d [illegible] fognude, sat M.K. þ^r miog

lenge, [illegible] fru [illegible] hanna [illegible] m^d bestu grossum, M.K. bad hanna ad [illegible] skiolldur

sonar hennar, fylgde henne heim, j framsi til ad verra [illegible] [illegible] dotning

[illegible], og allt þ sem biddist, [illegible] somm^e mesta kiærlæika, sigler Nu

MK heim j sitt land og [illegible] m^d henne, tok þa ad styra sin^r [illegible]

3. Cap. Februarius het kongur han riede þ [illegible] han atte sin so

[illegible] Inge het, og [illegible] hans dott^r, Nu sem Inge kongsson [illegible]

dr og fregd sin fer Aff M.K. þa dregur hann saman m^d sier [illegible] og virduglig^n

skipastool, og ætl^r ad bidia M.K. syst^r handa, og sigler Nu fracklandss M.K. [illegible]

[illegible] oflan t^l stranda, ad broda Inge heimt virduglig^r [illegible], Inge þad^r

took Nu M.K. honum vel, [illegible] han alltkierliga Nema þ hiartanu,

og sem þau hoffdu litla stund saman druckid, þa [illegible] M.K. hann ad huort huort hans

[illegible] were, Man aff Miklagardi og [illegible] j hans [illegible], han suar þ [illegible] mitt

ad bidia ydar [illegible] fru [illegible] hamda, en [illegible] fadur þar [illegible] moot land og [illegible], M.K.

suar, [illegible] þier þ Inge ad land yd^r [illegible] ad sigla Vid fracklandi þ gada og

[illegible] [illegible] ad [illegible] [illegible] ad [illegible] mig so þ [illegible]

[illegible] en full rad^t er [illegible] mannsins [illegible], en [illegible]

[illegible] oftar [illegible] ad leita, Inge kongsson vard Nu [illegible] ordu[illegible]

og [illegible] ar ad þau skule [illegible] skilia, og [illegible] en j [illegible] rad um [illegible]

og [illegible] mikid [illegible] austur salltt, eitt [illegible] lagde hann [illegible] Cecilia

het, og talldadr efter skipunu [illegible] han barun, [illegible] ganga offan aff [illegible]

[illegible] ad [illegible], en han [illegible] steinn, [illegible] og [illegible] fullerer [illegible]

[illegible], [illegible] var þ [illegible] [illegible], [illegible]

[illegible], kyssa Mællt, og skal gi [illegible], [illegible] og born [illegible]

[illegible] Acticia fregu, han suar [illegible] Albun ad fylgia fadur

[illegible] a skip og sigla Nu blasande bir heim til fracklandss, og Legdu

skipunu [illegible]

Skipinu synu j einn leinivog, og geingur kongsson a land, og stiupmodir hans, tekur
hun eirn svartan kufle og steipir yfer kongsson, und(ir)stendur hun þetta so ad eingin
megi sia sig, ganga þau nu bæde a weigum heim til steinsins, M: K: vill þa ei leita eptir
synum steinum meyunne, kongsson hleypur ad henni og steypir yfer hana synum svarta
kufle, og ber hana ofan til skipa, og lætter ey fyrr enn hann kemur heim
j Griekland, geingur Liftalyn a moote brodur synum, og med landsfolkid,
var fadir hans þa andadur, tok hann þa vid rykisstiorn, var mykell kongur krydd(ur)
til borgarinnar, og bodid ollum stormennum j sinu landi, voru þeir þar
drecku, og var drukkit dag allan og dyrr skemtan, en um kvolldit þa fruer
a skilldu til sængurlyda, vill þa mykill geingin einn lund fra hia steinum
og helldur j hende einn stein sem hun hefdi ur firir visiterio, hun hafdi
hellt (?) sig lidur hun þa burt, og hlaupa þa hut holl(in) og sleger(?) þessi tyd
inde, en hann ogladdist mioc og hugsar ad borga henne þessa svyvirding, og
hlleidur en j hvernad (?) um sumarid, eitt sinn liggur hann und(ir) einum eitt
þa gengur hann ofan ad sionum, hann syer þa ad nattur sat er
fundir sig slagrett, eyur mællte og villdi þa ver skyttur sem þa hefdir
þu, slagrettur mællte, ad skilldi mykell kongur hafa slopp(ir) ur hondum mier
og settir so nærri sem rettstiorn vill K: mætt ad þu kemur so lunt
vallde sem hann, þa skal eg giefa þier kafftala og gjora þig ad feler, slag
rettur segist eg er albuinn ad fylgia þier, eytho s: hier er gull hringur
er eg vil giefa þier, og eirn dlack (?) kauda skarlat, er þu skallt gjora konu
þinn, slagrettur þackar kongi giofina, stygur hann nu a skip med henni
og syglir til fracklandz,

4 Cap. Hvert fer til malz ad hakadd

Meyker (?) vilder þa komu þeir ra, hun hugsar eitt rad, sem vard hun toock, eina am
batt, og fara hana af sinum klædum, og fordi hana j dyringur buinad
og sette a hapstann gullstol, firir sig tekur hun einn natturu steinn og lætr
hana sia sig j hann, hun bar þa so fagurann lit og asionu sem væri hun
meyk(ill) so ongva matte kienna fra henni, þar med gaf hun henni marg
natturu epli, þau giordu þad hun matte tala j manud, M: K: leit þa einn
natturu steinn, og sa hana þa ringin med hvort sat rada staad, og sem þeir koma
hier a land, standa þeir riker (?) vid og ganga heim til steinsins kongsdottur,
þeir sia þar agiætann kvinnu, kongur hleypur ad henni og steipir yfer
hana synum svartum kufle, og bert skipa, og lætur þa bua sitt brudkaup
med, og liggur hia henni þar alla þa nott, med blydum fadmlogum, vil
hann nu vera

Nú vil eg yður segja, og þikist nú hafa heyrt frá vær fyrir [illegible] Viglek
nú heim og lét strax drecka brúdkaup sitt þann [illegible] dag að frú Litalin talar
við [illegible], er hér eingin grunur á því hvoria [illegible] heffur þingað flutt
landit, því nú [illegible] hún harla midg ólýkt, Meykongs [illegible] og [illegible] fyrir
[illegible] á [illegible], hugg og að [illegible] brog komið, nú skal og þetta
þann dag en [illegible] skalt standa [illegible] [illegible] sama dag skipadi frú
Litalin [illegible] ad [illegible] nætt talar hún þar, dæmig [illegible]
[illegible] kerga grát um alld [illegible] hún svar [illegible]
[illegible] grát ad Meykong heffur [illegible] við bónda minn, Litalin [illegible]
[illegible] bóndi vera, hún sagde [illegible] hafdi, [illegible]
[illegible] og [illegible] borduni og [illegible] þetta
[illegible] dæmi burader, [illegible] og blómi, [illegible] þetta og
flygur á [illegible] land [illegible] gafst [illegible] kongur hafdi [illegible].

5 Cap. þar er nú frá ad segia ad Soldan hjet kongur,
er riede [illegible] landi, hann átti frá sonu hjet [illegible] Viglogir
[illegible] bræðra, hann hafdi svart hár og
[illegible] skegg [illegible] langur [illegible] skackt [illegible] mintur
[illegible] ad [illegible] en ad [illegible], hann var fullur upp af
[illegible] og [illegible], [illegible] og [illegible] og [illegible]
um londin. Nú spiara [illegible] bræður [illegible] ad [illegible] heffur feing
[illegible] blám og berserki, og [illegible] dætta
ad halda til Frackland[illegible], ad [illegible] hand[illegible], Meykong [illegible] frá [illegible]
og braust [illegible], [illegible] gera [illegible] mikinn, og [illegible]
[illegible] hann [illegible] og [illegible] undir [illegible]
[illegible], [illegible] eptter [illegible] fram frá [illegible] og
lét [illegible] og skarlat, Nú [illegible] bræður komu ad landi,
[illegible] hirdstiolldur, [illegible] til skipa og talar [illegible] bræd[illegible] hvort [illegible]
[illegible] fride edur ófride, Viglogr [illegible] greriast ad ordum [illegible]
þetta land [illegible] áhlaup [illegible] vikinga, [illegible] ellegar
[illegible] bræður [illegible] landid [illegible] og [illegible]
[illegible] Meykongur [illegible] til [illegible] ad halda [illegible] berserki, edur [illegible]
[illegible] og [illegible] Viglogr [illegible] vill tala við
[illegible] bræðra og [illegible]
[illegible] þetta [illegible] med [illegible] og [illegible], en eptter
[illegible] gieingur Viglogr [illegible] til [illegible] XV hundrud manna,
[illegible] lét [illegible] fram [illegible] og [illegible]
en hann [illegible] ad [illegible] borginni, med [illegible]

[illegible] hogum

störuue høgu firer Uyglogr og hüs bamz sin var, er farudd borgin aff ſy kiuue dau
dott m:, og en hyr hlirst, vigt skipa, o taler vomu orduuet hrydarloga, og V: M.K. bidr
han ad koma a vin fund, þ: hun vill tala vid Jotter bada brædur, og frostaspectar
vitke þ: Vyglogr er þ longu uppkomin og drectur þ:, villdr eg þu talad vid drottni
ngu firer en Vyrma þ: eg veit hun kyss eg hvelldur þ asts vak og hrist, fetter
os mal hun giftist velbornum m:, vom stædr ecki kongr strydde omad aff hen vora
eftir nottina lidna kom hrydlogr, til borginnar xx:ta m:, hlirst, nu skulu þr gangat
stirmu kongs d: en eg atlat borgr, ad tefia þ broddy dr þ: eg vil þig tala vid hana
firir en han kiem hrydlog vnir nu fram ad, stirmunt og gringur nu a klæd
en þ brestur vid undi og strip þr so hudar dyttud þ þ: kriser hlitt skolldur vid vr bg
nu m: vynuue hr, og bera ad hrim griot og elld, vo hrydlogr fiell þ og hut mz barn
m hm, þu byr hlirst, vig ostant skipa in ollygan hr, nu vem fnir vid vrom eru
vra setta hvad a ferduue er, hallda þr heim aftur til vrir lands, segia
vy þrerdy almttar, en ecki vlitter er setta og flygur nu a hvert land fra
goog mreckt firir M:K: aff þessu.

10 Cap. Nuer ad segia aff

riuum þeim herra, er Cyprianus hiet, han atte i India lande, han var bedi
fiduur og fagur, han var hrocklin herd kyrkar a brungu og starkur vel, han m
best menter a skot og skilmingr, tofle og tungumal og aller þa þrottir, vem kall m
mattu pryda, han atte vist hun hiet Suyalyn, hun var bedi pryd og fogur Liós og
ałrod rad var eirn dag ad hgur reid a skog ad skemta sier, han vis eirn stein
en þ stein meue giorn dverg, k: ollru þm vynuue hefte, a miller dvergsteins og hest
steins og verhim vo steinum, dvergur mællte maire freegd vera tær ad kyrtta
med listuue Lyuuue, vid Mryk: þ Frans, en ad bada med heimilr mitt, rida
heyrdtu: thu fregd fard Jotter aff hrer, þ: hun vyptud alla fagn thynu
vitr vem hun budia, hgur v: villtu filgia mier þ Frans, vorgn fyrnuelta
daue mællt na Mrykong, dvgur v: þ man og fivergia, en eg nuußr vigd Myra
þui eg vrytad þu ert a gioetur, k: gaff hm gull hring aff vider hendr, ostrill
þ byr hgur ferd Vyra, med prydelguue skipastol, og dyrasta folkr, og kritti
ey firir en þr komu þ hafinr vem ne tar voru Paris borg, og vla tiolldu
a land, m:k: vendr hlir, ostant skipa ad broda let vojtlu, dverg mællt ka
til kongs þr er gull itt ir eg vil girsta kirr dottur þa kin fingur og legg fyrra hod
a beran halss m:k: og mattu ta fanga hana, en eg mun vo til bia, ad ingen
efter for þt vitt larda, gringur k: nu heim ad bgur fagn m:k: hm vel, og
vatt þ vasetra hia vig, tooku taug ad talast vid, en er taug hoffdu litla
stund til sam ans drukkid, took hgur sina hendr um beran halss a m:k: en ttu
ar hende undi kiness betur hnig, og sprettur a fætur undan bordunue, M:K:
kall a Vyra in vist fralpr, en all vru fastir hut þynu vetr, Cyprianus

vær nu

ber nu M. k: offan til skipa og kiettar ey sinn ferd fyrr en hann kom at Indian,
fru Rigalyn geingur a moote brodur synum, og allur landsins lydur med miklum
prijs og soma, var nu buit til brudkaups og bod[ið] ollum kongum, og hofdingium voru
frwrn[ar] born[ar] a brudbeckin, og drucked han dag allan, med dyrri skemtan,
stod og mællti, [illegible] a stornu gang, [illegible] med nijkra, far logum, og [illegible]
bo talad, bregdur hun ennu [illegible] hoffud sin badum, og [illegible] bad
nockud lijtid, [illegible] dogs eftter, kom M. k. heim [illegible] gangande, og gi
[illegible] holma, og [illegible] fru Rigalyn [illegible] holma efftir sig, [illegible]
[illegible] ad [illegible] regin moodur. Cap 7. Nu er ad segia

[illegible] ad Soldan k: friettir [illegible] sina, [illegible] gang ha[r]-
og um allt sitt [illegible], og [illegible] blam og berserkium, og allskins ofódr og [illegible]
ad halda [illegible] hér, ollum til franklands, ad brenna og brela allt landsins folk
[illegible] M. k: [illegible] gifttast, [illegible] ad M. k. [illegible] komu fra, hann
kall[ar] hlir, til syn og [illegible] skallt ganga [illegible] um allt mitt [illegible], og [illegible]
heim ad [illegible] um [illegible] skillde [illegible], og halda [illegible] hér ollum [illegible]
Soldan k: [illegible] ad hann komi a mitt land, [illegible] og [illegible]
[illegible] bad, [illegible] og [illegible] skipa [illegible] moote [illegible]
rum, og fundust [illegible] sina, [illegible] ad [illegible] ad [illegible] sia,
geingur kongr og [illegible] grimu [illegible], og [illegible] sa [illegible] badar
[illegible] bo ad [illegible] stod [illegible] efftir en halft er [illegible] filgdr, [illegible]
hoffit [illegible] ad [illegible] og ad [illegible] [illegible] stod ecki flaira efftir en [illegible] manna
halda [illegible] frid [illegible] og [illegible] var [illegible]. Nu [illegible] ad [illegible]
skipa fiollde [illegible] efftir bro [illegible] filgdr stoor [illegible], og halldz odrum
[illegible] ad [illegible] og [illegible] a lan [illegible] millum
lidr, han var [illegible] og [illegible] bo [illegible] hoffud bar [illegible] allra hermi, han [illegible]
[illegible] moote Soldan k. [illegible] a moote loga, hassa kong[r]
[illegible] sitt [illegible] sterkum hoggum, [illegible] adgangur til natur, en ad
[illegible] fra [illegible], [illegible] brinkiat [illegible] Soldan [illegible]
[illegible] giorck um [illegible] og [illegible] han dauder til jard[ar] [illegible] ad [illegible]
og frur [illegible] dalurrer, [illegible] nær til [illegible] en logr [illegible] dauder
hra [illegible], han tok [illegible] og bar til skipa sina, fartook han [illegible] herfang
og vard [illegible] frægur [illegible] [illegible] sagt ad [illegible] hafft [illegible] efftir
[illegible] til han

þar til hann var kvölldordinn, þvi vera dag vm verid ad tala v(id) þá og s(eiger). Min M(agnus)
k(eisari) þad hentugt og heimarek, ad eg halldi til þeirrar kongur hölldur til eg gifta kier
þessarar so og gottz ... ecki ... fara ... hl(ier) tack k(eisari) þa giöf, og
skilldu þeir med mikillre vinattu, seger h(ann). Nu kemur til fracklands M(agnus) k(eisari) fagnar hm
og tok hann ad stÿra hin(n) rÿkium efter synum vilia. C(apitulum) 8 Lÿsirannus
hellder Lifarannus k(ongur) heim og kiemur ollum sinu skipa flota á sin land, hans stiör
dottir ... er Aldien heitt, hun hafde fostrad Lysor: k(ongs) sinn barn ... ,
hun hefde hm virdugleg a veislu, han s(eiger) kiert halldin klock kona, ...
sorg mætte na m(ier) k(onung) og hon r(ädi) ast, hun svar ... mun og allt kapp ... ad ...
nædst hm ... af ... og skalltu nu segia þetta hinu til fracklands, og verda
kir, ... von k(ongs) af Mundia Lande, og hafa ... vetrar vist, en og skal gifta
þier ... gull sem eingin skal sia kr, ... hvorki M(agnus) k(eisari) nie hin(n) ... efter
... þad ... og ... vitur ... vetur, ... nog ...
allvöru ... Longur ... so ... og seger til fracklands
... von k(ongs) af Murcia M(agnus) k(eisari) ... broda hin heim ...
sem han er heim kominn ... hm ad ... vm veturinn en allt ... folk
med mikill ... allra handa ... þo ... eingu ... gaman ad hm
... og ... album, ad M(agnus) k(eisari) talar
... og skulu ... nu skemta ... hm, og ...
han ... standa ... in framan ... og ...
... M(agnus) k(eisari) tok ... steinin, ... han og ... alla
... og all ... sem ... M(agnus) k(eisari) s(eiger): Min ... Lysor. segia
... alfur ... han svar ... han ... alfu ...
hun ... vpp annan ... steinn, ... alla vetur alfu ...
hun ... vetur ... mikla ... en
... steinn, ... alla ... alfur, hun tok ... vpp
... M(agnus) k(eisari) s(eiger): Min ... Lysor. hm ... segia ... alfur ...
... han ... og ... londu ... fostru sinne Aldien
og ... all ... han standa þeir ... mier, Lysorans

Legur nu af

Leggur nú aff þrir dalar klædin, þa s: M: k: þann firsta dag er hu komst hi[r]
þa kunde og þig, Kongur Letur nu Laust gullid, og allan sinn burad, fru Bupa
lyn gingur ad brodur synum og vard þar mikill fagnadar fundur med þeim, Kgur
heffur upp bonord vid M: k: filgdu hans mals mig[l] godsum, þui hann vr vel ad sig
til mijnra hluta, Kbr: S: effter villdu mig nockur þionustu laun giefa, þa vil
Jeg ecki önnur þiggia, en þau ad þu stakir Lyforranum, gefur til Kgss, M: k: Segi[r]
mikinn mistada orguam vel yd ad launa, þeir hafid tolad þ mijna skulld, so og
Veit eg aungva frægri Konga Nu i heiminum at þiona, og mun eg þetta vel
taka med allra þeirra vilia, vb þa sem frett fra er miller, ad brudkaup
skule verda um haustid,

9 Cap. Nú er ad seigia fra kui ad Inge

~~ad Ingeg~~ sp: þesse tydinde, þa verdur hann akaflega reidur, og kvadst
aungva konu skulldi eiga, nema M: k: edur Ligia daudur, þess vegna dregur
hann saman her mikinn, og heldur til Fracklands med mikille grimd og strydi, og
ettar þang ad komast adur brudkaup er drucked, og sem hann kemur þar at
setur hann herbudum a land upp, Lyfor: skipar til skipa Inga kgss, og bydur
hm batt og bama, en Ingr k: vill ey annad en beriast, hofst þa mikill bardagi
med, hoggum, slogum og griot miklum hudra gangr, so þesse Ladgandur, gingur
Allt til kuuss frirda morguns, þa kall ~~Ingrk~~ Lyfor: og segir, þetta er ollit
vorligt, ad vier beriustum so lenge, þa latum ockar tvo eina fremdur og vinir,
hitt er radlegra ad vid beriustum tveir, og stemum nockur heyg og hreisti,
og ergrist ba m: k: sem kringur stendur, þess u batad Ingr k: og ettir þad
hadu þeir mikin bardaga sijna millum, allt fram a midia nott, lauk so þa
vidskiftum ad Ingr k: fell aff modi, og blodrás, þ: þann flakti alla bud att
varum, Lyfor: k: Letur Legia hann i sina skog en þeir legst vraltur i aldra,
og taka frún ad seinria sier fra, Lyfor: k: bidur fru Bupalyn ad legia syna
goodu hond, vid sar Inga kgss, hun gior so þ: þa hun vr agiætaste Læknir, du kuna
en fram ett er grein en Mistongur.

10 Cap. Hversu nú gieck dúa þar

Kongana, so þeir þa aftur syna hreistr, og skilbragdan kona, þa leir
Inga k: ad fru Bupalyn er afbragd ~~all~~ annara kuenna, vm alla nordur alfu
heimsins, M: k: Letur hann nu aftar augum til hennar, og heffur upp bonord
vid hana, M: k: og allur frendlidd hennar hlydur ~~sterkt~~ til ad þesse rada hagur
ra ettertakast, Lyfor: S: þa eff þier vilid gieffa mijnum goodu vin þessa skilld
Jdar systur Listalyn, þa skal þesse rada hagur takast Jdur til handa, Ingr
kgur þatadr þ: var þa buid til rytt skip, vent og prydelegt, ad seka fru

Listalyn, fringu

fengu þeir goodan byr og lijtilegt fararleyde, so þau komu til Frackalandz heilt ad vorfrumm tyma, var nu buit vid þessara þrennar brudkaupum, var þa druckid þann dag allann med dyrri skemtan, og þar nest þ Halfdan Ma-nud, med allz hattadum skrautlegt, var nu mikil gledi i borginni, og þegar brudkaupin voru oll ut druckin, voru hofdingiarnir vtleister med miklum fe-giöfum, i gulli og silfri og allskins dyrgripum, og effter þetta hafa þeir og gafur, rikium verduglegar skemtingar, med stadfestum frid, sigldi Klirsto sidar vta Pul, og þessi fru Eystalyn med þeim og styrde þeirra rijki, Eindrgek: og fru Rosalyn, til Indialandz, og styrde þar rijkum, en Lyforianusk: og fru drottning styrdu Frackland hinu gooda, med miklum þrydi prijdi og soma, attu þau efgiet born, enn fra þeim er komid aflgurd er effter fodur þeirra, er sidan styrdi rijki effter sinn fodur, med heidur soma og æru, og lykur hier þessari sogu.

Hier Byriar Sogu AF
Dijnus hinum dramblata

So finst i fornum frædebookum ritad, ad heimurinn se skiptur i iij hluti, og heiter hinn fyrsti Asia sem er sudur alltan Annar parturinn er Affrica edur Vestur alltan, þridi parturinn er Evropa edur Austur alltan, hvar sem ad eru morg agiætleg rijki og filgir þui allfrægd og sæmd: Asia stendur vid Jorsalaland i hvoriu hin agiætu stormerki hafa gierst i hingad burde Jesu Christi sem er hans kvol pijna og daude, greftran, vpprisa og vppstigning og morg önnur kraftaverk er hann giorde, þann tijd hann vmgieckst a þessu lande: i þeim hluta heimsins er Egipt land, þad rijki er audigast af ollum londum, þui þar kemur hvorki

sky nie

skÿ nie regn og ey vindur, sem þar Loptid hreint: Ein af
Paradysar ám er Nyl heiter fellur um Landed og frióvgar þad miög sÿ-
um vokva, þar fest hid agiætasta balsam, en j aungum stad
ódrum utan j veroldu allri. J Egyptalande stendur hin agiæta
hófudborg er Alexsandria heiter og er Jassan kongs dotur, hun er
fremsta af þeim 12 er Alexsander Magnus hefur giört, J þeirri borg
Christ upp og var fundinn hin H: Katrÿna dotter Constantini kongs
á efstum dögum heimsins þridia hennar alldri hefst þa tign nafn á
Egyptalande ad hvor sá er kongs tign fær skilldi Pharaós heita-
hinda nafnes sem hann adur hiet, og helldst þad um effter þeirra, þui
voru þ: heidingiarna hina miklu j Babilon, var effter skipt
nafni þeirra og skilldi sa hvor kongur Ptholomeus heita:

Cap: ii

Þann tÿma sem þetta frá segir hefdi rede einn Mecktugur Kongr
j Egypta Lande er þad sama tignar Nafn bar, sem adur er fráa-
sagt, sá kongur var mikill og mecktugur og þar med fryder og
fagur j ásionu, grimmur og storradur óvinum, dÿr og diarfur
hofdinger, godur og gustmilldur fatækum, firmur og fræcknn
vid vopn og allar jþrotter, vitur og forsiall i ollum hlutum: Eina
Agiæta drottningu hafdi hann feingid er Dyana h: hun var vitur
og vinsæl og vel kunnande um alla hluti, hæverskleg og heidarleg
vaxinn, kær vid alla, væmileg hverlig og astudleg vid almugann
En þa þau hofdu nockra stund saman verid, þa giordest þad effter
tilhæfilegann tÿma ad þeim fædder barn, so frydann og fagrann
ad j þvi Lande þottest

þottust aungver firr fregn af hafa ad nockurt barn Mundi
ä jordu fætt vera so frijtt og fagurt sem þetta var, Kongi var
glagdur og fijndur þessa adburdar, þui lët hn kalla alla vijna sina
og sörmenn j landenu ad hallda bundar halld sijns sonar, med
verdugtger veitslu, og sem aller hoffdingiar voru med Kongi uppi st,,
iande, lætur hn þann nyfædda suein fÿr sig bera, sijnande þm hans
fagra asionu, Meldtande um þa huad þesse sueirn skule heita
en þer vigia ad Kongur sie þeirra allra vitrastur, og Mune hn
hugad hafa hm nafn, Kongr s: þa, þ sijnest mier radur Kuæmelig
af ad nafn sueinsins sie aff modurinne dreiged og heite hann
Dijnus, þuiad þeirra sid og ätrunadr j þessu Lande, þa var Dij,,
ana Mijdia kollud, og aff þui þesse sueinn hefur med sinlikum
bloma fæddur vared mande hn helldur j þann tijma gudlegur
en Mannlegur sijnst hafa, Enn ad lioktadre þessare Lædu og veit,,
slu foru hoffdingiar heim til sina borga, med dijrmætum
giofftum, Nu þetta var sinum unga Dijnuse agiætt fostur
feingid, og þar til upp fæddur er hann var fiogra vetra gamall
þa var hn bookseittur nam hn fijrst Gramaticam, þar næst
Musicam, þa Rethoricam, Dialecticam, Græcam, Geo,,
metricam, Astronomiam, þessar 7 boklegu lister, Lærde hn so
ad hn ætlr van þad spurningum sem ad veru hans meystarar
þar eftir fengust til um hm matti fram kiena, og fyrst hann
þa ad Læra Kukl og neddarskap og ripa gaungu, og nu var hann

sem ollum meire og

meir og margvijsare, so eingin fanst hans jafningi i Nälægum Löndum og þa han var xxx vetra gamall þa var han so stór og sterkur sem fulltryst in madur, og eingin i þui Lande stod vid honum, tok han þa ad iona allar Ridderalegar Iþrötter og lister ad, skióta og skylmast hvad hann villde. En kongr elskar Nu hiartanlega sinn son er hann sa hvorsu hann var tilhneigdur til allra hluta til veralldlegra lista um fram adra menn þa er hann hafde fregn af um þann tyma. xxx Cap:

Eirn tyma geingur Dyon til fodur sins og so mælandi: minn kiære fader hier til hefi eg hallden verid til námsins og skola og allra handa lista, og eg hefi ecki nu optast Numid hafa, þa fann eg Eirn vijsann Meistara, sem allra greinast er til vorra frænda og kallar mier vijsdoms von, En af þui er nu ei, þa vil eg þad bidia ydur, ad þier giored mier og byggia, ad mier verde liost ad eg verde Eins mekilligr sem son holldr en aff kothalla komin, þui lytel frægd Man aff mier fara ef eg lifde sem meir i ydar rijke eda munkur i klaustre, kongr s: hui er þier minn elsk: son er þui Villt aff mier byggiast, Nu sagde Dyon eg bid ad þier latid smijda, skamt fra ydar borg Eirn frydann Castala og þar innan hans steinmúur Eina sture holl fagra og prydeliga, plantada skiærum gluggum og skijnande Gimsteinum, so og margir dijrum hoffdingium veita þier og lætt þa til mijn kalla: hier med vil eg ad þier fared med til kannustu, Gima, bestu manna sem her fregast fimast hier med utekit aff rijkinu so vær mig ... kost rijklegra hallda, kongr s: ad han skule allt þetta þiggia er han beidest, og voru þui til þessa smijdarinnar kallader allir hinir mestu hagleiks meistarar og herberge ad smijda, og sem þetta var fullgiort efter Vilia kongssonar voru þangad kallader hertuga synir og Jalla 40 ad tolu medal hverra ad var sonur kongssonar Geroer Gramaton ad hete sa sem næstur geck D: brande Mesta makt næst honum, Setst Dyon Nu i sinn Castala med synum sijnum so mekilligur og mikelate ad han vill aungum þess vnna ä lyta sem bloma sem han bar, helldur hullde han sijna asionu med kerner sinnum er so var hattad sem hollgrom þæter sed hans asionu: Þad var annad hans rambhett eingin skilldur so diarffur hvorke utlendur þar Nie innlendur ad sem sat skillde in"

Verba

inforta um þann Castala sem byggdir og hans fernarar sátu j hiartanu ordlott, en eff
hun fremstu Brúmar glóandi sijnu starffi, þa skilldu þeir lýfstrd missa: Þar hid
þridia hun Drumblaski ad hun forsmade allar konur og Júngfrúr sem j verolldunne voru
so hun gatt gillda vid þeirra mott, en þar var talad um nockurt kongs barn eda keys:
ara, ad være hennar fullkosta, þadan hid fiorda hun Drumblaski ad hun villde eing
ann dag til bords ganga, utan hann fengie hana Quitt um hann alldrei fyr
fengid hafdi, annad huört af eple edur alldin ed a þeim trijkium eda krásum
og þar til sette hun effter Pipspara ad annast þetta ader kongsi: til berdst gengu
Annar þeirra het: Nisius Enn annar Vicius, þeir sendu hýra vid einum y all alftur
landsens þa sem kaupmenn kunne ad koma til halld sluti ad selia, skilldu þeir
Styvardar þess a slut, jafnan fram bera fyrir kongsi: Nu fór og fretterst þetta
Hallum heimin og þotter mikilsst um vert, Og af þesu þa var hann kalladur
Synd hin Drumblatij af aller þiod og allþydu + 4 Cap:

Kongur Eirn ride fyrir Blalande hinu mikla sem het Maximi
anus hann haffde valld effter 20 kongarijkium og ad sitia j borg þeirre er het
Blasconia þesse kongur var so mikell og mattugur, rijkur og ríkelatur, ad hann
þotti lýtels vert alla adra kynga j veroldunne, Enn so hellt hann dýra hoffdingia
kinga, Baróna, og Jalla sem hann þiondu, þar med Erkibyskupa Abotar
og Prestar : Drottningu haffdi hann fengid er Magnifia het mióg Agiæta
og mikillar lett, speke og kurteyse dygd og fegurd, att þau fæddist Ein
Dotter so vænleg og listolig ad Einskiss manns Augu hefdu sied slykt blóm
fæddast á jordunne af manlegu holldi, þesse frú het Filomenia, hun haf
di numid allz hattar lister bæde til munns og handa, fram en nockur dok
tor edur vijsenda menn, þar med haffdi hun numid mikid af filosoffia Anda hofr
list og rúna Malu, so af þeim hlutum fann hun þad sem Jafningia, hvorki konung
oll Jardnattura og himintungla gang og allra þeirra grasa steina lyf af
er j allre Verolldunne, þar med var hun so mikell hagleiks madur á málverk og
allra handa lister, ad það þotti fagiött sem adra hyggiadz giordu, forsmade hun þeirra
alla kongasonu sem hennar feduer bidia og Einhvorre Burgvinding, olludust af

þar fyrer aller

þaller bigast: hun ad bidia f. þa vmäün og mijukun a þeir frangu aff
hennar brogdum og tilstiller: 5 Cap:

Fra þuij er nu ad segia þeg. filomenia v. xv vetra gomul gieck hun
f. fodur sinn og seigande minn kiær fadir og bid ydur ad þier latid
smyda mier eitt nyitt herbergi med meistaraliga list og prijdi, efter þui sem mun
haglegast kann f. ad segia, hier med vil og lata faa mier 40 hinar fegurstu Meyar
mier til þienustu, kongur jatade þui er hun beiddist var nu med smidum lokid f.
hagast voru og til tilgreinda tekid med f. sogn hennar dotter filomenie, þetta herbergi
smijdad stod ytra i iij ár med meijra hagleik giort en fafrodir menn kunna fra
ad segia: til þessa rijkiss flutt mikid gotz i gulle og silfre gudvef og gim
steinum, klædum og klenodium, og allskonar jurtum og þar Ancktr, hier
efter lætur Kongur senda efter ollum tignustu Jomfrum sem voru j hans K.
og til hennar dottur, saman voru þær 40 ad tolu, skipa þær nu j hid tigna herbergi
sier þar fagra skemtan en á stærstu hatydum drack hun j holl fodur
sijns, so og ad þa tilskipar komu þar saman med kaupmenn ur odrum londum
þui hun var forvitin um oll þaug tijdende sem til kunnu ad bera j odrum lond
um edur Kongarijkium: So bar til einn tijma ad Egypskur kaupmadur kom til
Blathoniam ad selia bölsam f. godan kaupeyrer, þar vorum Kongur hiede
ligan tekinn og settur til bords med sier j þann tijma sat kongs d: ifir med Sijnum
Meyum, þa kaupmadur skiemti kongi med morgum æfintijrum af Egyptalandi
og var þa fregast ad roda v. dijr kongs son, sem mikid hans og dramb og fra
bæra list og kunattu er hann efter vann alla Meystara e þar voru fremstir feck K:
og dotter hans mikid um hans kunattu og frabæra list dramb og mykt
so þar af kuiknadi j huga kongs d: ein logande girnd og freistni ei til holl
legrar girndar edur elsku, helldur ad reyna sijna list og hans ad utlika og yfir
vinna, og nu til þess kom o. hun ad giora j v. adra fleire er hun hefdi bedid
og sem kaupmenn voru j burtu farner gieng hun til fodur sins og s.: minn kiær fadir
og hefer frænged eina sterka firlang mitt hiarta af frasogn þessa kaupmanz sem hier
var næstum hia ydur af einum kongs s.: j Egyptal: er eg harla lystug ad pross
a hans verkum og vielar og þart vil eg hafa ydar ordlof, hun efter ad vinna so

þarat þar og freged

far og frægd yfer allar Júngfrúr í verolldunne af mijnu kunatta yfer allar
þær sem listugastar eru j heiminum, segir hun um bræduri meiarinnar þ. hun v vit
og forsiar um marga hluti: Eckillidum fagn. þyna seigi hun so, betra þotte mier
adh. bredd. þu mig hrida, Af þeir girnd mætte utslocknast af þyni hiarta þa villdu
og þess ei freista lata, þui menn hug. bydi mer so, ad aff fyrsta samkomu ydar
lista Mönnum vær vinvirding fa, En af anar mikla skomm, og aff fredum mest
virdíng, þa svarade mærin Ei Mun so til takast, og so mikid þikir mer þetta aff
ad og nyt Aungrar glede fædu ner drikkiar, segir v. ej vel og neita þer, þo og þeckist
fra hvorumm til munu ganga: Jafnskiott sem mærin hafdi fengid þetta andlot
kallar hun til syn tuo syna þionustu menn unga og væna het anar Dasius
en anar Dasianus, hun mællti so til þeirra sendefor hafi og Atlad geke
og þætti mer mikklu varda ad hamingia filgde fred þessare Dasius sv: huort
viler þer ockur Mijn frú senda, hun svarar j Egyptal: og færa þangad stort
epte so dyri h: v: og hun svarar Mege aff eta j fyrsta ziott, En þetta þar þid
ecke giort utan þid finnid tuo Nisium og Virium, þid skulud v þa skiftta klæd (bredur)
um og ollum búnade, hier med fe og gekur tem kryttekanta med þui konster
ad ef þad farid med hann um andlit þa verde þid so lykir ad huoruga þeckir
fra ödrum, En þeir munu treiskast vid gekur, En þer skulud fa þui gullhja
þad ad alldrei sau þeir slyka og vi geim sima til, skynandi, þar hneser Munu
locka þa ad giora sem þid bydid, En þid hafid fullgiort mitt erindi þa þid
skiftid þad aptr med dyn: og hun svarinum, munu þid þa glogt eckima huort
y lyst þid sygs v: sem fra er sagt, kunded sydann heimleidis sem mest megid
so leigir verde þid þar sem hvad sem j kan ad skirast, og hafid med yd noekra skot
peninga so þer megid hallda yd so rykmannlega med gekar skalldsuarinum sem
gekur lister, þeir segiast reidu buin til þessarar ferdar, og taka med sier XXX
skalldsuina stiga sydann á hesta syna og ryda sem mest mega nætur og daga
vns þeir koma j Egyptal: og skiott fretta þeir Nisius og Virius ad þeir
eru þar komner og færi tefund med þa, og hverja j þeim sínum þt, huort þeir
hafe nockrar gurt j fæda eda drick sem þeir hefdu eckj adur vid /

En þeir

En þeir Darius og Dafian bidia þa nidur ad setiast og drecka skiært vyn, en þeir þiggia
þad þeckir umyrdalaust og nu tala þeir þetta stora epli Ilmendi af þui um allt hus
ed, en hinir bioda moti gull og gersemum. Þa s: Dafian Lijtillega ma so bera til ad þad
verde ogiefid án hans, ef þier vilied leyfa ockur ad ganga f: D: K: S: þui ock
er hin mesta forvitne ad sia hennar frabæra lijst, þa seigir: Nisius vite þad ey, ef vier
latum nockurn utlendan Man þar inn koma utlendskan edur innlendskan, þa Mun
um vier jafnskiott hofudid missa: Dasi seigir: þa skal skiott umvendast ad vier skulum
ad lit vort umskiptast og þad, og hier med skipta klædum med oss, og þer skulud f: þetta
af ockur þiggia þessa agiætu gullhringa med gimsteinum setta og nu taka
þeir kunnugleika sem kongs D: f: [illegible] og smiria asionu þeirra so þeir verda
so lijkir þeim Nisio Vision ad hvorugan matti fra odrum kienna: skiott gengu ad fara
þeir Dasi og Dafian ganga j Castalann kongs D: og skipta eplinu i 10 parta og gefa
D: K: S: mestan part og sydan hans konum, en D: K: S: lettar mioq epled
og segist alldrei slijkt epli fengid ad hafa, drecka þeir lengi fram á nott og fara
sydan ad sofa. En sendabodarnir ganga ut og finna sijna stallbrædur og tok
a aftur sijn umeudi og klædi med sama hætti sem fyrr, snuast sydan til baka
og ryda nætur og daga og koma til Blalands, fundu kongs D: og sögdu henni fra sijnum
ferdum, en hun þackadi þeim fagurlega og gaf þeim god giafir: En gullhringar þa
1 þeningh og gimsteinar sem þeir Nisius og Visius (þar ad hinum burtfornu) urdu ad
tagar hringum og fegurdarlausum steinum, fordu so til sitt lyst þetta ad aug
lysa og urdu þar fyrir sobund ad hafa

6: Cap:

Nu er þar til ad vijkia er D: K: S: vaknar eftir þad hun hafde epled eted
og and varpar mæddlega og kallar a Gramaton og bidur hann vakna og segir
ad sitt hiarta brenne af elsku til Evnrar kongs D: j Blalandi, og so hardt sott ad eg
ma ey lengur lifa: Nu S: Gramaton stykka sott lyst og fengid ad eg villdeg. hvorn Min
þar nidurkomin vera sem su lystugasta giefin er, sem næst gengur þeirra K: D: sem þeir
fra sögdu, og med sama slettar fell vakna allir þeirra D: K: S: Num: D: K: S: er grun
at sama epli sem vier aldrei giörkunnugt Nu er þetta nad so heilsusamlegt sem oss þotti
til ovalstelegt ad eta, en hvorium albudu sem þeir et til vorkomid. En hva gelldur slijkt
ad klaga sodlid vora hesta med skindi og tokum vor herklædi, og ridum sem vorra

hestar

vornleftar maga mest þola i Blaland þui annad hvort verd eg ad deygia edr ad fá
þa Kongs d: sem þar er tignust : Effter þetta stiga þeir á sijna hesta deygiande Aungm
fra sijnum fedur og fara sem mest má aff taka bædi dag og nott, takandi Sier
Nattstad i skogum og mörkum : Kongs d: i Blasonia veit nu allt um ferdir K.S: aff sijnum
Natturu steini sem hun i leit, og sem hun sier þa Nalægast borgena gengur hun fyrir
fodur s: so s: Nu Nalægast oss d: K.S: sem Mektugastur er J ollu Egyptal: takid hann
sem blydlegast, og huad sem hann beydest þa jatid hann þui, dastu wel so hann bidur vor
ar ecki, þui eg skal so til sia med minum vijsdumi ad oss skal einginn blygd i vera
so seigir hun hug um d: Kongur ad hier tilad ad vitta þennan Kongsson ad ydur Mein
ei vann verdi snuast sosem vier fyrr sogdum, Nu geingur meyrin i sinn Castala aff
en d: nalægast borgena Og sem Maximianus Kongur veit þ, byr hann sem skrautleg
ast oll stræti borgarinnar moti d: og hans kompanu med alleslags gledsemi, og
nu sækir hann leydir aff erkebiskupi i hoffud kyrkiuna og fagnar Kongur hann vel og byd
ur hann til veislu og hans suenum so lengi sem hann vill, hann þiggur þetta blydlega og fer
hann til hallar leiddur og i sæte settur giafengi og hans suenum er og so verduglega
ad skipad, þar nest er bord buin med kongligum skruda og dubernum konglegar
kraser, þar er kominn og hollena dottir hans filomena er sijnum Meiar klara
voru og skaltgar ad oll hollenn Lomade sem alldur aff þeirra buninge
sober aff ollu hun bar Coronu aff gulli og gimsteinum, sem dygd sier þetta
blom, þa var sem eldur være lagt a þann elld sem brann i hans hiarta, hun geingur
ad bordum og heilsar fodur sijnum, þar nest d K.S: og hans suenum, sydan geingur hun
i sæti sitt, en aff ollum þeim kongligu kræsum þiggur d: konunglegt hann ei og ei drack
vijn aff þeim heigdest kongur mioh þui hann villdi so at doum vel K: S fagna, og nu
litur hann oft huort d: hefdi feingid nockurn kranklæka d: m: ei hefir i lykamann
dott feingid, vtan þang sem ungerjingar mett hiarta ad ey ok fek ey ydar dottur
ekki þa dygd og þyda kongdoms sakir þa leystes med hofi ekki med villd hann
sialffrar og skilldi og þui til annars og Regsemd vana K: m: Eg bera oss so fá hund
bon ad veita, en med þui ydar feingid flitst v allan heimin þa vil og skal leysta

med þui

med þui skilirdi (ad þier efter framkomandum ydar vilia) giord til hennar verdugtt
Hionabund, og vara þig med hennar vilia: Endir

Maximianus kongur vill nu ei leinge drecka vakez ellskui k: don, þeg(ar) ute
eru minur fær dyn(d)komid wendum sijnum til einnar hennar þionustu meiar (sem) hiet
Peticula, hun tok i hond D: og leider hann til Castala k: D: og hier m(ed) fylgia henni
hennar þionustu Quinar, og sem þeir (komu) þar komnir sia þ(eir) þar morg herbergi fagurt(ega)
prydd m(ed) allskonar hagleik. og so var eitt ágiætlegast þar sem þeir 24 pila
voru og huor likneskia hafdi sier i Munni eina pypu aff þui malmi sem best
kunni ad hlioda og sitt hliod bar so huor pypa, og med herberginu var lofft med
fra sionum, og þ(eg)ar hafdi gola kom blied hun undan und(er) pilarana og likneskiu
so þær sungu þa so fagurt sem Engla saunge være, og litlu sydar en þeir
dust i Paradijs komnir: litlu sydar kom k: D: m(ed) sijnum Kunnaskara: k: D: heil
ister, langt hefur mig tregad (at) vera samfunda, þui vokum ydar (sem) fregad og ad
giort ann(ad) hennar kongs (sem) til mig ad mala og til liet og yd(ur) hier suleida i
þetta herbergi ad þier mættud vera þa edyrd (sem) oss til heim og yd(ur) hiedlega ...
Nu tok huer þeirra ad sier hennar þionustu meiar, huor aff þui var ut og Manere
Gramaton tok ad sier Peticulam, Nu M: D: mijn vopta (sem) nu er komin natt tyd
malum til þurfftug aff yd(ur) hæverska villdi oss ... vita, være min harm(ur) i burt aff vid
varum i eina vong stygadr og eki efter holldsins vidrenni skiemtandi K D M:
aff eij villdud oss (at) til lausletis reikna, þa villum vier yd(ur) satt i moti giora þui giefft
ey(d)ur min ledugan vilia, K: D: vard glad(ur) og vorum þui næst dreigin aff hennar klædi
hans Quinn hatta og so sijnum vinustu, felum: er Nu aff klædd, stijgandi vpp i sæng
ena m(ed) odrum sætum (edur hennar) i þui bile kom(ur) vedur so mikill gnijr ad hustd
hrollur allt, huar aff K D: hrigged .... D: spir huad þessu mundi vallda ....
fad(ir) minn hefur vid(ur) sijna valldi 40 riddara (sem) komnir eru undan Bruna Volarum
so storr ad þui stendst engum lifandi ... starku suart(ir) storr sterkir sem troll og
eira aungvu, kanski þeir hafi ordid varir vid yd(ur) hierkomu, og sæker Hilgiurnir þeirra

mina

þ minna þeir ollum verad niota, þo þr viti sig skialfa þ ey fa mega, og eff þesse gnyr hier
nu off, þa er vyst ad þr deya og skiott alla: Þ: m: mikil skomm er þ ad mijn herklæd-
ni mer so skiærre, þui eg mundi nu verja aff minum skiollde og brinia vopn hier
komnum, meþann eg eff villtu lijst þitt verja, þa skal eg fa þier herklæder so goð ad
alldrey sau þier betre, þui bile kom annar gnyr miklu meire hinum firra, og nu
skialfa allar meiarnar aff ollu otta, K:d: stund þa ad ork kinner og tekur þar upp
vopn og herklæder gulle buin, hervæðist K:d: Nu fra skiotast og þr allar, og sem
þr eru briniader til handa og fota kemur hinn fiordi gnyr so mikill med storvedri
og ogurlegu breste ad þr hugdu mururnar mundu hrapa, þui bile hlaupa inn ad þeim
40 riddarar storer sem risar svartir, um bik þr bregda sijnum sverdum en hinir ridast
a mot allreysklega, hefst nu upp mikill bardagi og vopnagangr, meiarnar fleyia sier
upp i sængurnar med ollu ottar, þeirra adgangr var bæde hardur og slagr, þui þeir
svortu riddarar voru storhoggvir, en þr dijr og hj svanu v m kienny, og kunnu vel
þ sig hlijfa ad koma og hlaupa i kryngum þa, en hinir stodu fyrir mog fast, þui
lijtt to a þeirra herklæde: K:d: og hans felagar gerdust nu modir og sarer, en bord
ust þo med mikeller hugprijde og hreysti alla þa nott, so ollum þotti undr ad hlyd
ast med þui vorunginn, og sem lyste aff deigie huorffa þr sutu K: en hinir stiest
undir sar og mod, og er aff þeim meir Mesta mædr og þr ætla upp i sængurnar
hugdir þeim undarlega vid ad þr sia nu ei koma af beran himenen alla vega, og kunu
komnir i skog einn langt fra borgenne, og þar skamt fra sia þr standa so lekur, og var nu
fur og borkur og kuister aff þeim hoggved, þar la og so sem dyrig alblod
ug hia huorium þeirra, en þeirra lykam hudflett og holblar, sia þr nu ad þr hafa
verit inn nulu gallder og sionhuerffingu en sialfir hudstrokinn i þeim dunga sem hia
þeim v, þa m: dyrin, K:d: mun þekiast hafa lagt verk drauma, en þo og full vanndy
þo alldrei far og þa a hefrt a hueru, þr sia nu huar hestar þeirra standa bunir, taka þeir
vopn sin og stundast þangad so sinn vopn og styga a bak, nu drijfti ut ur borgenne
mill fiolldi skollt, þa hardandi vo v: þar fer dyrin sem drumblatt vaxtur hudflitt
sem þeotti, huar er nu þitt drambleþt, þeir riotu a þa m miklum hlæde, en þr
trida

ryda þar til þr vera ei borgena, þa m: dyn, her skulu vier hvila oss, skulu þr sem best
eru færer fara j borgena og kaupa oss mat, drick vmyrsl og vmsal ad vnerra vorn
lykama, en eg skal ryda aptur til borgarenn þui eg vil heira hvad k: d: s: en þeir lottu
han þo d: vægt þar lita dvol hattamundu, stig a hest sin og rydur vndir Castalan
k: d: þo sýlldi launlega, hn biadur hest sin og vadur vyr ad k: d: er þar hia fodur
sinn, hn heitte á gabb k: d: og seg han, munu þeir seggia aftur j þetta land ad hima
dyrd durst litla hrijd og stigur á hest sin og kiemur til sinna manna, og ryda hn
leidis so mest um nætur allt þar til þr koma j lygittal: nada hn en hn feg-
ner, vtlæst nu um kyrt og greyda vyn sar a laun, so engenn skule vita þa
vngvendrng sem þeir hoftdu feingid. 8 Cap:

Þar er nu til ad taka er kgs d: er j holl bodurs vyns vill hun nu og
hennar meiarkar til synis herbergis ganga, geng hun þa fra ollum, og lykur vpp hurd
enn og gegur inn j dern, hun vierda hangandi á þeim kilarium vm gengt hennar
eitt skiert vpialld, skattad og prentad med gullstofum, hrun bregdr nockud vnd
arlega vid þessa syn, þui hun sleg aftur dern vmn Coronam og ollum klædum og giorer
sig allsnakta og allar hennar kionustu meyar og takast syndan j hendr, og kastast j
hrijng med dans mind og þann kuædu sem þar plogadust j þui Landi, en sirndesst
lalu þui nalga hverri hur vpp j leitum á annar, og hoftdu jafnan syn a sian þan
gad sem vpialldid var, og sukir þo ad dern væri opinn þa heirdust þeirar en la raddir
uta á straxt borgarinn, og sogdu borgar kgr ad meiarnn lekir og olla naktar, og
vnhrast atla þeir annad huort drukin ed er ollu vitlausar: kgr bregdur vid
skiott og hirt ad skodaa þetta og handla meiarnn og hilia þer klædum, og
kall ed og sier drott: syn og alla hoffdinga, og skunda en flyter j Castalann k: d:
og sia þar þetta gulliga vpialld, strax bregdr þa vid sem meiunum og flera klædum
um og slast syndan j leikim, en þeir kindunum og horfta ad vpialldid, demþar
kgr og drott: nu allra mest: Nu er þetta sadarme vagt enkenbyskupar, hn kalla
samann alla syna presta og abota og taka ne sier krossa og vigt vatn, og kuad
aft undirstanda ad þetta munir aft manna volldum og fiolkyngi, skiott ad vrgia
þeir þar koma j herberged og lyta vpialldid, bregdur þa venga betur vid enn adrum, þarr sier
ea ollum synum helgedomum og hlaupa nakter j leikim, og hafta þui meira vm en sig
vm þeir eru vndadar, so brockar nu huor en adrum, en alldri kom so mangur
adrum falliande

rúmfatt inne þ Otte og hrædla kom yfer alla borgena, og voga enguer ad koma
til þessa herbergess: Med þvi var einn gamall Spekingur er Dasius hiet, þesse
hafde huorre þessa undr mættj ollum, han kunni hvergi hafa ad einn fylering ade
mundr biggia nærre borginne, sa sem hefdr allt vitt ecki af dropsterum. Spek-
ingurinn fer nu rekandj ut af borgenn, um dyd hitt þu litt hugse þ lasz jord
nidur og þar jungur hn og kemr um dyd þ huis ritt lytrd, þar v dimt og illa
lucktandj, hn sa þar eitt kirkiurde, rd ing mind þ v bæde suart og lodid sem sau
dur, en hafdr þo allt vit: Dasius m: huer er þessi ad nafni sem bigg þetta herbergi
þ kantu nockud mett mál, kirkiuhird du en kan og sydur manna mal en þu, en
nafn mitt er Anacorita, en þ undrum mid ad þu ert hier kominn, þat sydan
eg bigde þetta herbergi hefur hier alldrej m komid, en hvad vecker glæpum þa
mile sem og heir þessa j borgenne: Dasius þu þar einn aden undr skirsetz m hil
ium gallde þad er ecki, Anacorita d: hun allan adburd þessa fadernis: Das:
m: þ þennan adburd hefr og þig fundid, því eg veit þu kant þessu vanden ad af
rada m þinu lit, og þar til vil eg girsta þier gull og gersemar, eg girnest eg gull
ne gersimar d: Anacor: en þo skulu v fara til Cattalaniz, Nu tekur Anacor: einn
duk og bidur hn binda f augu sijn og ganga upp j hollena, og geing Anacor:
undan og þangad sem Spialldrd hang og biegd yfer þ klæde og ber j burtu
þiellu þa all nidur sem j lokkum hafdu vand, sa sem ladd uppe j einum heijm
en þad þeir rakna v undrast þeir sialfta sig huor fyrlykten þeir voru ordnj
hafdr þessr dansleikt varad j atium dægur so alldr, vand huelld ne rödd á þeij
Filomena hefur nu upp mikinn grat kallande Moriam til sijn bidiande þær v
sijnd klæde, og sem þvi var klædd, kallar hn á dottur sijna m reidugtha ord:
nu er þ komid sem eg sagde þier er þu villdr firta v d: kgz son ad bæde mund þu z
og og marg adrer fa þar af illa vanvirding, og slykt hid sama mun v liggia
ef þu firtr offtar vid han, mærin du: eg skal so umnanda þessar hefir
bædi þ ydur og mig, og so skal eg v hn stiliast, ad þar eftr skal hn byrd lata
og þa snærde þeir veltir, helldur skal hn fa sijnn in langri sinn virdingu
fer en sigur hoim til hallar og unnt illa sinnum slat.

I Cap

Cap: 9. Kongz d: vitiur nu f dynu Castala, og litlu sýd(ar) kom ad hende
hatyd mil bod k: ollu formonur f landenu, filom: dottur og hra fodur hennar
leand(i) s(em) hun og morgu hoffdingiu, ad hun vill nu fina D: k: d: og vissta then t
hun ä nytt og ä hun hoffna dinn duriding(um), flitia þetta in henr marg hoffdingiar
kgi dengi þungt vita mune en sodt þe thamoti; gang(a) filom: nu burt aff
hollinu og kaller til syn þeir Nefnda brædur d: en vel og venda yfir f Egyptal:
in þuilyku erendu og fere, skulu þid hafa Eirn lugel en sturan dri, og en fa
fullskilad Mynn erendu aff þydu dri er skiff in dyn: og hvz durinu, þi du, Nu
villtu dur danda, s(em) þang Orkel er ä giardu harfur: k: dru ej skal so vä
kalladur Eirn gamlan in Hannskotin og hortt da hin nidan og ryd eftir ä
asionu in kryslokkanta Mynn, og s(em) hann hafdi þetta giort, sydust þar
so lykur þin gamla mann ad ey þeckti huorn fra odru, þeir hafa in dir
gull og gersmar in sorru nid syningu og fleir, þeir bua lill skip in goda
Kaupmenn, sigla af stad in skuir og koma f Egyptal: og s(em) þetta frietta þe
Alexius og Vilius koma þar brätt, og spiria huort þeir hafa ej neitt annad
alldrer, ed godum dri sei dyn vera gefftande f syrsta riett, þeir dugast
hafa drickr goda er Mestä hafa giort, in saker fregd s(em) fratt k: d: dug
af þeim sialfer vilia hann lyta og drickin dskiffa, og þar til gefta med gull
Nefi: dur f lagir ä ad þid verid ej slyker falsarar s(em) þeir er hier komu, þeir so
þeir du, alldrej hoffu d ad falsk kennder verid, da voru þeir ockur skiker, Nej
d: þeir ej voru þeir ydur lyker, þar kom en dm þeir ad þeir taka d giallvrum
og skiffta sydan lit og klædum og ganga do f. d: k d: og þekrst hun þar kiena synu
menn, þeir skifta drinu so sitt kier fieck huor þeirra, dyn(ir) komust, hun lottar drinn
og dreigst alldrej betra dyn fenged hafa, dende bodarnir hafa dig Nu f burt, og sigla
heim f Blal: fina k: d: og sogdu henne allt fra synu ferdu, hun þacka þeim fagurlega
og gefftur þeim god giaffer.

Cap: 10

Na vykur doguna til d: k d: og hang na efter þuan drick gang þit hugliu
og vakna d sama Afterbruna d þeir, þarf þ ej ad lengia þeir ryda f Blal: d nist
meiga: filom: talar d fodur sin nu kiemur d: k d: hingad a nestia drigir og skal
tu ej lata ä þeir merkia ad þier hafe nockud misslykad f voru dskiffu, k: let þier

fatt um

Hatt um svarast, Annan dag effter kom D: og hans Pilltur, og var geingid á móti hönum alli blydu þo þ vær til hiartnæmt. Filomena geing^r ad D: og heilsar hún allvinsamlega og bad hún ei minnast á þaug brögd þ frúrra hoffdu í millum farid, villda til D: hún prófa þitt og hinna allra, var þess von, ad kvenna nattura mætti ei standast þ ýsku, vel og nú geora allt effter þ vilia, En sidan þeirra Ástarer hún haffdi á Kgs D: vard hún feigin þeirra ordum, og þa þaug hoffdu dvalid um kvölldid, var D: og hans fielag leidd í holl K.D: og litlu sydar var hún inn leidd, og hennar meiar kar kgs dottir velfagnandi og drigrist nú bragdalaust, skulu vera aff þeirr hendi, taka nú meyarnar ad hona sin til sængur, og þar effter var Filom: upp komin í sængina, hún kallar nú á Petrúlam, og bid^r hana ad fa sier snefftlur sitt og skenkia þeim öllum, og þ giorir hún, og jafnskiott sem þeir hoffdu drukkid falla þeir soff^r nid^r í sænginni, og vakna ei fyrr en solin haffdi skinid fyrir rast fram um 3 stundy þa vakna þeir og hugdu nú ad snuast ad sinum vinnum, en þess var ei kostur þ meiarnar voru hoffdu í burt úr sænginni, og lyka vel úr herberginu, en sem þeir vilia hræra sig, virda þeir ad sin hoffudum, sem þar var komin holldgrónum horn á sierhverium þeirra, og sitter sin á gomlum uxa þaug voru 4 á hvorum þeirra og tódu allt ad brúr, en sem sagt auka ad þeir mattu sig valla hræra, en allur sá Astarbruni hvarffun er þeir hoffdu áminnum: Dyn^d kall á hann og þa alla, ad þeir skule haffa sig burtu so þeir verde ei í stóllu ath borgun, og sem er þa hoffdu drukkid, verdur sem kom meystórt ad hræra sig og nú sia þeir hiua hesta saman bundna og vopn, skreidast nú á bak og ýda fra borginni, nú heira þeir mikid hróp og kall effter sier, ad þar ride nú horna skalkurinn Dyn^d og hans sveinar, hefftir hún nú sókt vier svikul og kona og allir hans m, þeir ryda nú í burt og ad fyrir sogdu adal, bid^r kgs son þa aff baker af stiga, og þar bida, man hún ridur aff^r til borgar, vil og heira á hol kgs dottir, og so gior hann, og ryd^r ad kastalann og verd þess var ad kgs D: er þar, skreydast fri vopnherbergid, og þ ein hola fra glerglugg nu og þar horffir hún inn um, og sier hvar jomfrum situr ad kemba sitt gullega hár, hel^r andg um þ dyn^d og hans sveina, Dyneuslasar nú þ ömngs dyns og tekur eitt holr og skeff þui í 40 parta, Einum partinum varp hún inn um liorann, og nem^r stad^r í kniam K:D: hún verd var vid þetta þ: so sott lyckt stod þar aff, ad hún haffdi alldrei fyrr þuilyka kint, kam: hvad meyarna, þettar tyndast þa sem mier er sent, er komid úr Paradys, sakar þess ad þ er Ader so á geistum Ilm, en þ er so lyktad ad fad ma ei skifftast um oss öllum, þui föllu á knie allar og bid um himna guld ad lata oss þ ad hún lyker vel ad þ haffi þann K:D: so vtlaskad, þui og villdi giarnan ad þeir ydnd blutendr um m þessarar gods giaffar, og skulu vier þo þyng

Ein Kyrsteinsson

Kyrieleison med hasum röddu. Og þó Dýrid være mattlytel, þá setti hun þo brostið og þu
þær hafta so trúngr lated, laetur hun nidur falla annan fót Eplisens i hendi K: D: þær hoda
nú sýnar raústir meir og meir, nú D: laetur nidur falla hvern partan ad ödrum, þar til
uppi stiftt er eptir, sydan fara þær til sængur. nu Dýrid þorst burtu og kom til sinna
[illegible], og dvaldist þar um nóttina, enn ad morgni bjó þeir sig til ferdar og halda
heimleidis til Egyptalands — Cap: 11 —

Nú er sagt í Kastala kgz D: ad eptir tekin svefn voknudu meian
og andvarpandi hellder Kúngsa kallade filom á þær med sorgfullum hljodum
segiandi, er ydur so sart þo ad hondum komin [illegible] um mikil þui mitt hiarta bu
ur af att dagur kgz von, og [illegible] veit eg hvort [illegible] hefur so [illegible] komit eda vard
sem ved atum i [illegible], hellder mun þui fylgt hafa annar kraptr, slikt
hid sama sagdu meyarnar: kgz D: mælti sendum vær hiedan snemma [illegible] hagar
svar voru rade, nu sem þær eru á fætur komnar byrgd sem undarliga [illegible], þui á þessa
lykamir [illegible] komnir nidur [illegible] og so brunnu adlit [illegible] krákar fliúgandi i burt af Cast
alanum og sterkna [illegible] allt sem þær sia D: K: D: [illegible] sinum hornum, þetta [illegible]
um morguninn þa allt folk vard [illegible], vard sinn engin var [illegible] ferrafeder, [illegible]
nu þær koma [illegible], fordast [illegible] um mist mana bygdar, nu fuglar fridr
fylgia þeim nætur og daga allt inn i Egyptal: og komu þar á nattar tyma, og ydu i Cast
alan og lagdist Dýrid í sæng [illegible] Shappendu, enn krakur þessar settust á múrana
og sátu þar bædi nætur og daga. Dýrid byður synu [illegible] ad næra þessa fugla, enn horn
þaug um þær hofdu á synu hofdum, toku ad vaxa med miklu varsanda, so þær
mattu sig hver synu [illegible] hreia, nu [illegible] þær vita, ad þær munu sinum farradga
lykta lata [illegible] engin hiolp, krakurnar á múrunum þola med [illegible], kulda og
hita so sem liggur vid dauda, harma þetta nu allir [illegible] heimuglegir [illegible], og þeker med
af hafta [illegible] verkum [illegible] hér af hlýd messa — Einginn dogum [illegible]
enn nu var fra sagt, bar þad til tydinda, ad til Castala Dyr: kom einn [illegible] fra laga
[illegible], hann var [illegible] [illegible] klæda [illegible] ad [illegible] a [illegible] i þringium
hann, þar [illegible] var [illegible] hetta [illegible] sama [illegible], fyrir var stor vextr. So syndist hun

um hun

munde
Enn hun vill og dezuglig eff hun hefdi y rydelgan bunad, þess er m. hafdi
verid hende fort hornfullt m vijn, þ: mislu mennum vende hun ad slaffri
en hun kvadst Jeremiah h: en Tende mitt er ad hilla d: K: 8: en hyr nij-
na skulle helldur sialfz hans, þui m. er sagt ad hun ber mig Matthyrel, og
bedrad m. adlofftz þu ad ganga, þui m. þirrar hier ei þrad gaga ad lezttz, þien-
ustu mennum gangafi d: og 8: hun ad Tein Undarliga buin m þier fi dire
utr og berdest inngongu dyrum: hvad mun varda fo han komer hier, þui eff
Kaninginn vill vid mig skilia m ollu og bua j sinum Manz Vuiki og skiljad
þa er m. skiufft ad takast j burt er þessar verollduni, er vile hun lapknarin
þa vel og þui ei j mote standa, þui lated hun giora sem hun vill. Nu 8: kt: þessu
m ad hun hafdi ordlofft hun ad gaga, han geingur þa og kuedst k: 8: hier
tesliga, hun tok vel kuediu hans og spir han ad slaffri en hun 8: Jere-
mia h: en so lyst m a þig ad annarz muner ei Nu fortt en drijk og drap
lati þui j a fella þui þier hafdud nu feingit a m vijnr adlezhatt, sydan tok
hun vidan lijnsleppin sem hun hier og vinner þar a aff þui stora hirne og giefr
þeirt d: ad drekka og sydan ollum hiriz 8: og sem drykkurinn verkadi soff
undu þeir skiott eff langa voku og sem þeir hofdu lenge sofid
vakna þeir med þui mote ad j burt eru oll hornen og liggia j vongunum
þaug voru j burtu borin og voru ei missgaung, þui þaug skiptust hoffd-
ingia j millr og voru gullr buin, og aff sem drukkin menn j vitsleysi
Nu lætur hyskapen m bua þui til verdugtga Zirtti og nær þa sem best, so þi
þa affur aff sitt og alla hyskamanz forgurd og prijde: kvadkvaner a muranum
tokn þu ad varda walldegu, so þar standa valla, og skal hier fra huirfa
en greta hins ad j borgum Blaskonia er saknad meyjana, og þar sera lit
ad nær og fiærri; og finast hvergi, þa var dahus til kalladur, en hun
hyrnde til sijn Anacoritam og sagde hun alla sida hluti, og bad hun eff

gerislaft

greinslast hvad af K: Edmundar Ordum: Anacor: þ: so lyst mier sem þier vilid valla
einfærir, nema þ(ad) se til halladz, en þ(ad) mun flestum framt þikia ad vekia þær
þangad sem þær ei komnu, en ef eg fæ þetta giört ad koma þeim heim aftur i
ydar borg hvoria umbun munu þier þa gieffa. 12 Cap:

Nu er þad þer Anacorita so eingen veit i Egyptalandi, en þeir
ridu i þennann Castala og næst hier heim: og sem þeir voru komnir vid
borg litt kuldi, kialar heim: kongsmenn v(id) bordid giengt nidur f. þig vidur
vopn i loftid, og tekur syden til orda, mikid mein er þad menn eru ei
vijsir ad þeir vita öngva Ordna [illegible] f. i þessari borg, en hann nu forbiedur
ad hrapa og hvorium ei vedur v(id) bird, þui ad mun bodskapur ad aller
borgar menn berge sig inn i sijnum herbergium iij nætur og iij daga en ef ad
er brugdid þa munum þier vera sin endadag, Nu fer þessi bodskapur um alla
borgina og giora aller sem Hermita bydur, Konan vydar kom eftir borg
ina gyrt sier vel og agurlegur med augum dæmum hun med fylgdar
mönnum, tyrdar frammur, elldinga og annar fadearr, voru nu inne hvör
i herbergie og allur fiennadur þeir bergdur nockur vege m forvetnud
uti og giengu vt er sier borgina, og sem þeir komu þa aftur slagdust þeir
vid hatta flugdreka ognarlegir, so hvergi voru þeir stödu vt eftir borgina, þesser
drekar so miklu [illegible] er sier ad þesser menn gatu ei fordad sier, og sneria sier
um þeir hoffdu vid og fellu syden dauder nidur af lifer vopo blasn, en sem
vt voru iij dægur, þa tokad lysa loftid og solurinn ad þurra, giengu m þa
vt af sijnum herbergium og voru þa fuglarnir horfnir af munum, og þessi nætt
voru meyjarnar heimkomnar i sinn Castala, so magrar og mattlausar ad þær gatu
valla risid, en þa K: E: var ordum vel til vikia, og hun hafdi aftur fengid sijna
na figurd, var þad litt um ad hun sitiur hia sijnum fodur, og minnist ä
sijna vesolld sem hun hafdi fengid af d: K: þ: og i þui hun fieck hun ei koma
vill tiar hun f. fodur þ: ad f. daudlegt hatur sem hann hefdur ä hm, vill hun
giarnan hafa rad og styrk sijns fodurs ad koma hm i helur, en um kong

Eitilur
K

skulum hvar Ord og vilja, þ: hun af þessar bruggann sem þu hefur nu þinn briost
lideroß skada, þætti mier betur her stadar ad nema og gektar vöfelldir nidur ad setta
helldur enn ad auka hvörre Ogæmd á adra ofan, meirn þu, nu skal eg so fara
þeim þeir Eg vil lata fara sendeboda j Egyptal: med brieffum og blydmælz ord,
um med ydar og mijnum bodskap biodand þeim til virdugrar veitslu, og
skulum vier so vryda hann án manskada, þui þeg Eg kiem hier og hans þ:
j minn Castala, þa mun Eg lata hröngia, minar storu Klucku, hafandi þa til
búna alla þyna K.a og skiundr þa þeim fliotast til mynß Castala, og halß
hoggvid hann edur hengid á hinn hæsta galga fir þijn grimlig vuerk, Nu
tractirar K: og hans dorking þetta mal lengur, enn þ álykstadest vm sijdi
ad sendebodar væri giorder med brieffum og agæstum presentum til þ: K þ: og lietta
ej fyrr enn þeir koma j Egiptal: kiænde þadst þ: K þ: og hanß Riddarum ad
þeir væri sendebodar Mag: K: og villdi fa orlof ad ganga fur. þ: Dyn., þa
mællti þ: v.t herramann, hvort skulum vier hiera sem edur eij, Obeliga þ: h:
riga sendebodar ad heyrast, og skal sem inngongu leyfa, og vita med hvör
um Erindum þeir fara: Effter þetta koma sendemenn fi: Dyn. hann med
lotningu Kurteyslega Kvediande, enn hann tok þeim vel afftur á mote, þa m:
sa sem fir þeim var, hinn miki og mattugir Kongur af Islalandr, og hanß
so sem ei sem var, hin micli og mattugir Kongur af Islalandr, og hanß
vænaDotter Radugdur Kiærlega ad heilsa af heilum huga, og sakir þeß
ad þier tokud ecki so gott leyfi fra hanß borg sem hann sialfur villdi, þa
bydur hann þier og hanß dotter ydur til ágiætrar veitslu, og þessa þad setta
ber vill laust venda þang ydur þijn oþolkand brieff med insigli og dijr
mætum presentum, Og vorgiast nu vilia vita þijn Erindiß lok adur en þe
fære þadann En þ: K: þ: bid þa velkomna, so lenge þeir þeir vilia, og lætur
fa sem herbergir og ollum velfiona, Og sem þeir voru j burt gengnir, tal
ad: v.t Hr: etta þu spiriander hvad her skal af rada, en hann bid þenna K: ad:
hugad hafa ad vila fig edur vreda sem fugl j snoru, en fiatt setta skallt

voga ad koma til fridaboda sem tilt er mællt, Annan dag effter ganga gangar Vendi:
bodarnir þ: D: Spirarnir effter vm sijn vendir, Dyngz vrigast effter hvdirn Næsta
mánud þangad koma munde, Sydan taka þeir Ordlofs og ryda sig burt og heim
j Slal: og V: Max: kngr sijn Erindes lok, sagn K: d: sijdu hiartanlega, og V:
ad D: munde nu Sigradur verda. kngr bad hana helast lytt vm þ sem Enn
loked være þeirra vidskiftum. 12 Cap:

Effter tiltekinn tyma bijr Dyn: ferd V: og hans heringlyer men, en hér:
skal hennar vera og geyta Castalams, en adur enn vora bun: gnge hér: f. D: og
hun leidinga giora vid sig og gifta a ydar vald, og vm hun er aff klædd
þar skalltu ganga ad þeim glugga sem næst dirunum er, tak þar einum kngtlk:
og leys þann f. vtan hurdena og heft hann vid lottred, gack sydan afftur til Sæng:
og legg þia hennar eff þig letter Skrædur, en eff þu gleymir þessu þarf þ sem ba
er Ogallrar Mama Dyn: gnymde þenan kngtl, K: j brokabelltir Sijnu
ryda sydan aff stad og letta ei fyrr enn þu koma j Slavoniam og V: þar bun
verduglig veitsla og a moti Dyn: geing: ein fögrum þringlekka K: V: geing:
á moti D: en blydu effter bragde kyssande hann, og settga beidande hann vitt
vamfikar, og bad hann ad vera Erningen þeirra vm sem hefter á milli
farid, og Sagd ad allt þ hann viler beida þ vilr hun allvan vortta vita ja
m: V: eff eg mætti þ: trua ad þ: være þetta hiartanligt vm þurftu vegrd, þar
mijnsama bon til ydar sem eur ad sætta ydar Herbergi, meirnn Setar þessu
á synatru, mz þorum fastmalum, effter þetta vitt Max: K: j hasæti og V:
næsta hun, en Eirinar Dynnsar vatu aller en vopnum þ: var tigdar
vakter adz: vat á adra hlid K: og hun vottd, en Dyn vill vtlringr drecka
sem hann vill ei lata sitt minne skerda aff vijnr, er hun sem filgt, Castel
Nesem D: er burt geingin bidur þilom: fadar sem ad bua ei þeirre Ran
3000 og sekkinda til Castal: þyi þeir geta hengt, þar skulu þeir taka þa

Lalla

alla og hengia á þann hæsta galga, eptir þetta geingur hún til sijns láts: og hún
kemur til þeirra D: og hans fylgiar fagnar þeim hiartanlega og bidia þær ad kasta
klædunum, en sem þad er giört minnist D: á þann þiófinn: hafdi sagt hann og lokid
kirtilinn: [illegible] og hristir af utan gluggann og var þá [illegible] sem dust edur Aska er
hann fær, að hvorium ad geordist [illegible] nockur j loptinu, sýdan stígur D: upp j
[illegible]ngana, [illegible]: bidur nú mrarann ad hryngia þær giora so, D: spir hvad líder
hringingu þessi, edur er það [illegible] j [illegible] ad hryngia til [illegible] [illegible], edur
er nú Ottusaungs tíme, Engin ansa nú [illegible] þeirra og [illegible] nú burt af
[illegible]ngunum, En D: tekur hana inn aptur og leggur hia sier og unnast ad henne hún
bidur hann ad [illegible] sinum meydome, En D: [illegible], minstu frú hvernenn þú hefur
mig várad og þarfu skalltu nú [illegible] hvorki fá blýd ord nie strýd [illegible] burt
Komast, sier hún nú þann sinn kost þá [illegible] ad láta so vera, þetta hiedan
giora nú aller [illegible] og [illegible] sier [illegible] allt til dags. En
borgbúarnir heyrdu [illegible] kluckurnar gall og [illegible] og aller [illegible] til
[illegible]: En sem þeir voru komner á midia leid, kemur j móti þeim so mikid myrkur
ad enginn sier annan, hier eptir fylgdi [illegible], [illegible], stormur so þeir gátu
valla stadid, [illegible] komu [illegible] og elldingar, so murarnir og [illegible]
[illegible] [illegible] j [illegible] [illegible] og [illegible], [illegible] felgdi
flugdrekar [illegible] og blodr, [illegible] og [illegible] tekur
[illegible] so þeir gátu ey [illegible], og [illegible] aptur [illegible], en [illegible] var
ey [illegible] þá komnir [illegible] j móti þeim og [illegible] nidur og
látast þar, En [illegible] þar þann alla nóttina og [illegible] sier stundum med
[illegible], en stundum helldur hann sier j backa [illegible] sem [illegible] bar ad landi, nú [illegible]
dagr [illegible] at þau myrkrid, og sia nú hvar [illegible] eru komnir, [illegible]
[illegible] [illegible] frá borginni, hafdi þar [illegible] [illegible] og [illegible]
[illegible], þar voru j smáa [illegible] og hafdi þann [illegible] tekur [illegible]

[illegible] og [illegible]

Drekar og önnur skrýmsl hlaupa út og finna kongs dótturina hálfdauda og nær sem best en þegar í ár um morguninn kallar D. á S: fér laga og bidur þá rydja heim í Egyptal: En Filom: hefur vaxa hugdarligan grát bidiandi han en aller alvoru ad þurliast þar og sá sýn en sómd D: m: fer og bidur í sitt land, ad sina nockra [illegible] lengi en Eimasur og [illegible] sem allvorir aftur smaast [illegible] og má rada, og nú takast þetta sýna, en þar ryttast hjá Alodi og Zeita [illegible] hár, og sem hefst ei sinn ferd fyrr en han kemur í Egyptal: Herem: fagnar hann vel, en adra frá [illegible] alt af sínum ferdum og ad hans rad hafi þessir vel dugad: En Filom: gengr á fødur sin miog sorgbitin fallandi hin til fóta, en hún m: vredulega til hvar niður fram komin Spasur og S: fer ad nú [illegible] hvid ad minni kongstign, en sú kominn sem maklegt er, þetta allt [illegible] á hvar [illegible] og [illegible] og kann ader hún sjálfga ad valla verdur fra sagt :. 14 Cap. — —

Eftir þetta kallar Maximianus kongur [illegible] alla sýna hoff drugia en hvernig ad var [illegible] Dasius [illegible] vitanlegt [illegible] [illegible] sem var [illegible] hoffum fenged af [illegible] en [illegible] og [illegible] sem vel og giarnan [illegible] á [illegible] hvernin [illegible] framkvæmast, þá [illegible] Dasid, [illegible] sem [illegible] vanur ad lesa sem [illegible] og halldid [illegible] vell til liggia, en ad til kóll udum [illegible], gaf han [illegible] þad rad ad [illegible] komu þar [illegible] allir [illegible] kong M: K: so han [illegible] bratt [illegible] ellsyder so, Eingum [illegible] hafdi [illegible] hafa [illegible] af [illegible]; og ad [illegible] saman komnum [illegible] af stad en [illegible]: gaf þ. rád ad [illegible] fyrst fang adur og til dauda [illegible], [illegible] ad hafa hans [illegible], og [illegible] ei fyrr [illegible] [illegible] fyrr en í Egyptalande ved Ana Nil [illegible] sínar [illegible], og [illegible] miog [illegible] formerkia ad Eingum [illegible] hafur undan [illegible] og [illegible] allt [illegible] í landenu: En [illegible] ad [illegible] ad han [illegible] til [illegible] í sínu Castala og [illegible] sem hans [illegible] Heremina og sem fram koma [illegible] han [illegible] til matar, [illegible] han [illegible]

Einum

Kÿstinum Jbörd og M: meikerdinni er þ ad þeir sie vÿsaster liga ad vera, en þa
blindaster þa mest ligg: á, og mig undrar mig ad eg hefi ei þeir vid þessir stunn undir
vin op tru ad þrudum kominn, þui hier er kominn Blolands kyr er ofgiarner her
til Arinn vel, og Ætlar ad hefna allrar sinnar svívirding og sinnar dottur, og mun hier
kiett eyda þetta R. þui han hefur ótolulegt illþýdi, Dr: vard hrædur vid þessa sögu
og bad Herem: ad gefa til gott rad moti þessum Ofrir, Herem: kvad óhægt radunum
vid ad koma og þagdi nockra stund og m: sydan, þu skallt og þijn menn fara offan
offan med annan skil og setia þar þitt Kalld fleirinn hvörinn riodr, þar sem fiskvastur
er skogurinn, so hid meiged forda yckur ef þarf, en eg skal, en eg skal lata flutia mig
yfer um Ana til Herbuda þeirra med Nott þa Max: R: er j burtu og allt þeim: 15 Cap:

Nu býr Heremia sig og steyper yfer sig lynslippu yfer klæda
og later flutia sig yfer ána, og bidur þiona forunauta ad forvara batinn, en siálfur
byst han til Herbudanna, en sakir þess ad han mattr eg vita hvar þ: Kalldor var sem hege
þuast, og þar han ad þui Kallder ser han sa næst, og stodvar tum a otifider
unum, þesse helsar han sem þeir var, þu seiker en ei ansurg en tum aftrekkusarme
M: R:, en þeir sem fors eg ad vriga mina ohappriskun; ad var drukinn j Rnölld
so sterkt vijn ad alldrey komst ykt f. mitt briost, og var eg strigin j Hoffudid aff
einu h og vard eg vynglaður og hef eg eg sydan latad til hoffud Kalldstrinz, en er
minn herra ... þetta ad vita ... eg f. hans Reidi, þui bid eg ad þier Kendrid mier
aftur j Kalldrid, og so þeir geord þ: hysorgiftinz, skulud þier þiggia aff mier gullhring
þanan, h: hvar m: þeir vid þessum einu Kongr bader, þa vil eg geora þetta þess
giestir M: erfrt, og bid: han ad Kalldrinu, á þui Kaller a marga gullknappa
á haffu stangu, en Kalldrid logader allt innan aff gulli og Greinsteinum, Herem:
haffdr vaffid um sig hond: lodnu, kirir þuinn, Hann gengur sydan ad Kongs
vangrnur og stidur synu hendi leinilega á han offan, R: vard þess var og þrýstar
vangrnum og stidur synu hendi ... hondina á fnarer; setur upp og ligg: yfer sig gullega
hondina, og fekkst Kuna hondina á fnarer: Munr tell hvortrad uppsuxad, sem han veller tungu
skukkii, þ ligg: R: ad fnarer. Munr ... [illegible]
vissi nema han alleina, flyg: þui aff vangrnum, og geng: ut aff Kalldrinu, þa latast R:
von og þeir tum storan flugdeka yfer sier, R: vard otta fullur og Ætlar ut aff: j

Kalldrid

talled en þo var lingum hoster, þo dreke kryster K: upp og flyg hun meller þeg
ia sier, og flyg[ur] hann bæde hatt og langt, fart hann settest nidur á einne fiall
þ hlyd, og saker þo mila Otta hun K: hafdi feingid var hun so omattug, ad hun
gat ey staded, og sem van aft K: settest hann upp nockud Ofriniugur, en hun
hrapadest drekinn, Og sem hun litter upp ad lyta sier hun mann hiaaster þ folsyd
re hyslegann, ka m: K: huort er þetta m. rida dreke ed huort er nafn þitt, hun:
þu m. er ey ein spraft ma ey dreke ka ey vil, gior so vel seg[ir] K: flett m. aftur þ
mitt hallad, rÿst vil ey þig atte flika þ: h: seg þar er ymr til komin, en bitt
a vil eg þer segt þ huort vandrædi savandr þuckar Amarar: hefti þig egg,
iad, ka hat efste þig kosarar ferdar, flatt upp og steda: 16 Cap:

Kongur, Stendur nu upp og litast um, Herom: seer, Diae
hernockur ... K: þu og sier tuna A'mlat yfirerr m., og upp ey ostan all
-ra homda ... bæde Konga Coronad K. blam durga og alfta, þar vyst þ:
Herom: ... vefr þ alla ... og fang ... Amarar: lagde til
... En hun hefter allt sitt odlraft drofllenu, en ... hun ... Dier hun
meigin Arinar ... og blam ... og ... Leodoh ey
og Hans Kappa, ... og Hans ... Altar og ... K: m: flet m. aft
so ey Matt: ... voda fordast, ... og har meira þ: Htr: ... hun
þ ... og flyg[ur] m. K: halftn Herra ... K: ... m. ... otta þ
... drekans, far ... ad drekum sest nidur þ fialle ... En K: la en
hun ... þ ... og ... þa hun ... hun m: til K:
flatt upp og lyt huad þ augu ber, Konge giorer so Htr. ... hann ... nud
litt ... Konge þu ... og sar upp stiga
drottla ... hun þ ... Krokka Og allt ... ed huorki ... yngy
þ: Htr: þu ... þetta, hun ... sa fellt ... og alla ...
ad draga alla ... hun ... ad K: m: ... m. afte En, skal ... her fleira
þ: Htr: og ... drekann ... og flyg[ur] nu m. Kong allra ... so Kong:
... med ... Mote, tandast ... hun ... ka ... a litt offe
hatt fiall, og far ... drekinn K: nidur, og sem hann ... hann aft

Jordu

jördu og hlÿtur upp j himenenn, sa m: Her: Hvad bÿr f. augu ÿ herra, K: B: Bo
Byrest nú Nu sem himenenn opnest, og far innd stiga otölulegum fiölda h: eing
la sier sem her Byrest B: Her: Þui sÿser Einglar optla ad vita Bÿn lid ist oupta
hiast ÿdar ämillr, Hoo Hoo B: Max: K: nu ser Eg hvert efftur Eg er Komin
og giorst vel goodr vm og gieff mier rad hvernn Eg Má sessa Ogiestu vmflyia
Her: Bu: J aungva mata fær þu þetta giort vtann þu giftir þig j vald D: Ks
og est þu villt trulofta ad giora þ sa skalltu þ. ad morgun dreckia j bartollu
hÿnn lidr, En Eg mun so til sia og ad giæta, ad D: Ks: m Bÿnu Greingu hvern
m skal Koma hier til Orimar j mitt Landkalld, en sier skulud lata fletia
fletia ÿdur fangad m Jaffnmorgu m, enn ist sier brotid af mijnu rädum
sa verdur þad allra ÿdar daudi, K: B: giarnan vilia hafta hier rad, og hallda þessa
trulostann, Nu seigist Her: afftur j Arcka lÿkkar, og flÿgur med Kong afftur til tiald
tids og leidr Bÿdem til Bangur og Breÿdir ä þeim geingur Bÿdann j kurku
og fleÿst Nu afftur ÿfir vm Ema til tialldstadar: Leggst til Huilldar og sefur
af vm Nottina, En ad morgni B: Her: D: allt af Bÿnu Grodum og bidur
þm Bÿda sier til sest enkemoster J ad Max: K: kiemur m Jaffnmarga m og
vm hia ÿdur, Og ast Kongur feller fram þ ÿdur sa nijsed han vppvig
Bilud hia ÿdur virduglga D: Jatar þui. Max: Kongs hinkt mila j þeigan af
Ognum sem sem sÿn haffdr verid, og sig ad morgni lætur Kongr blasa
samann allann hernn, Nu sem hier var samann Kominn B: K: hvoria
ritan sem haffdr feingid vm nottina Og lætur vtboda vm allann hernn
ad hvor og einn skuli heimvenda til sina fostur landa, en syna Greinug
lega m og k^a bidur han effter verda nu han lætur fletia ÿfir Ana Nil, j svo vm
Brietur ollr m m Vndarlegt, en so blÿddu allir K: bodr, En Max: Kongur
Kallar alla sÿna tignar men sem effter voru Og hasmeistap og fara ÿfir
vm Ana Nil effter þui sem Her: rad lagdi, Nu sia þeir hvar tiellt tialldstan,
Dur og vrnda kanhad og beÿdast ordloffs inn ad ganga og fa þ. skiöst,

Cap

Cap 17 Max: Kongur sier nú Dýonis R: S: hvar hún situr í virdug
legu hásæte, Max: K: geingur fyrir hana og fellur hönum til fóta og mællti við
til fridar og Náðar, En D: geingur í móti hönum og minnist við hann, hún hleypur med
tekur í hönd K: og leidir hann til hásætis, setst D: til annarar handa K:
og drekka sæmdar heyd, nú vilia D: K: S: vilia ad Kongur fare med sier heym til
Castalans og leggur þar vitslu nockra daga K: sier af sinn hrægda Valla
Kunn sá vel og fyrst vita vorn Vog hvorn þeir skipad vo rade, sem varr
heiminglyer hrein byda vor í Landtiollum hunninga Armar, sem bid
tygdu tign ad vilduð framm vera vanvirdu auka sem bítur rad drigia
En Lífia m skom, Nú tekur Heremina til orda, velautgl beryður D: K: S:
ad og hefir med ydur dvalist nockra stund, og sier hefed mynu radum
eptirgaf silgt, og nú sæmer ydur ad vægia hönum so hans virding mætti
auckast sem sett hann bereadr ofrid ydur a móti, þar var þó giort af
annara Eggian og slæmra rádleggingum, og nú fyrir ad ydkar sætt mætte vera
sem fastare þá bidst Dýon R S: systt Dóttur K: en sú hafde hafur adur spillt
hennar Meydome, sem aungva kann mann Dyon: fá hennar framarr—
aller koma setta vel, En Dyon: S: oll þessi vid vilia hallda, K: verd nú m
gladur og segiast þessu gjarnan játa vilia, og ad lyktum þessa mals, fara
Dyon S: R: S: med luktu samtikkis fodur hennar, og veitslu brudk:
vera eptir Næsta manud í borgenne Alexandria, og eptir drucked fagnad
ar Ol tekur Max: K: ordlof og skilia þeir Dyon med ofurlegu Kiær
leika, rydur K: nú sem skiotast heim í Blaland og verdur landsslydur
hans aptur komu mjög fegin En Filomena K: D: hafde setid í stóru harm
medan K: var í burtu, so hún sat dag og nott í synu herbergi syrg
iandi sinn mitdom, Nú sem Kongur frietter hvar hugglerka, geingr
hann í hennar herbergi, en sem hún sá sinn fodur fiell hún fram fyrir hann
en hann bidur hana huggast og segir ad þeir sier sætt D: K: S: hún

Þarmed

þar nú að hún sé fostrud d: K S: Nú, skiettir skiott um þ. herr, að hún stód upp
og drack þá í höll fodurs síns med mikilli gledi, hier eftir bydur kongr til
sín öllu stórmennenu landzins ad vitia heim brudkaups d: sins í Egyptal: var
þessi ferdbúin med mestum ríkdom hvörið flutt var á vestvelldum og
og þeim stærstu dýrum, Filom: og hennar meira flokkur buast þeim og vortast
í sína gullega vagna, og halda sydan til Egyptal: En litlu sydar
og þeir skilldu Sýn: og Max: K. hvarf hertog: í burtu fra hird d: K S: sit lingu
þessi hvad af hm var ordid, vid þetta hugdist d: og fortist hm mjög illa
Sýnd geingur f. fodur sín og segir hm alla rádagerd sína hvörja k:
samþikkti, og voru þeir nú vandr bodar giörder um allt Egyptaland
og bodid öllum höfdingum og stórmenne, var þá mikill vidur bunadur, og komu
þar bratt allir landzhöfdingia, sem Kongur þesser Konunglega vidtók bud
hvar standa skillde í 17 daga Max: K. kom og tóku og hans agiæta d:
Filom: var á móti þeim geingid med allri prýdu og leidd til kyrkiu, og
þadan og til hinnar mestu hallar hvar ad brudkaupid stod, med kong leiddu
leiddu Filom, en ader IIIj hertugar XXX herrar klædum, hier efter var
höfdingium í sæti skipad, d: þat í hásæti og kongarnir hm næsta og
sýdan ödrum herrum og höfdingiunum, annad hásæti skipadr fil:
og þar út fra kongs d: og jarla, annars dags var sungin þiessin messa
af Erkibysk: og sýdan til hallar geingid og setum skipad sem fyrir
en sem menn höfdu sitid um stund geingu ij menn í höllena annar
hverra var stor og verduglegur, fœrdur med stormennsku, sa gieck f.
Sýnd og kvaddi hann kurteislega d: tók hm vel og m: hvorir þesser hm
verduglega en þeir þín lykta sa alldrei ad hvört ertu kongr edda þesser
fra adra náttarbod. þesse madur mælti: med forlaat herra Sýnd

sagdi

ad þu sicker ecke þinn Kompan Heremiam, Enn nu skal ecke leina nafn
nr mÿnu ad eg heiti Valterus son Kongs af Indialande, Eg hefi fyrst flest
ann vÿsdom veralldarinnar rannsakad hafta, og eg sa leinrnn framferde hvar
K: d og nu þui flior slogast j leidum. Med hennar enn hvar leg eg skrifte hvar
vanmatt hefe mer foruitnar ad proffa mÿnna list og vita hvort ecka
Anacorita munde wingare aff vid reindum til franta.

48 Cap.

Enn nu skulu þier sia huornenn komid er þ Anacorita, þui hans
mind ma siast j þessum glerhvelte, en sa D: og Kongarnir lita j þennan
glerhnott sindest þeim hann allur loga Og j midium loganum var
þeir Anacoritam meg hrædelega karliast, ollum sÿker mikelss um vert
þa nu bidur annan sinn þionustu sveinn ad kasta þessu olla vt a ana Nil
og so giorer hann, En Valterus er nu Coronadur og settur a leinn Kongleganu
stool, og er nu allra handa glede j hollinne, nu bra Valterus til skemtunar
fra med, besta þirra Max: K: og eftir sÿna radinu a þennan hatt, Kongur
sindest þeim eg vera j drekaliker, en þad var eg Anad enn eg hefir sin
skippun Mÿna, hooll var hia hirbudunum, og dros eg Kong upp j midian
hoolmn, og hefir hann þa kominn j eina fialls hlÿd, tok þa tunglid ad skÿna
sindest hann allskins fylkingar otiurnegum Armar Nil bæde risar og bla
menn, en þad voru lekur storar vpp og ofann en Ana, þa dros eg hann en lengr
ra vpp j holmn, þa hefir hann sem eg flÿger enn vÿdara med hann vm loffted
þa hefir hann sia drekla vppstiga vr helvÿte, en þad voru svort skÿ
med hastinn, og la Kongur vid ad offbioda, j sÿdasta sinn sindest K: eg fliu-
ga mig a hesti skralla tinda, en þa dros eg hann vpp a holmn, tok þa
ad heida himinen og sast stiornur margar, þ sindest K: Englar med
gloande sverdum en þ var leftur af stiornunni sem off kann til ad bera
og nu giorda eg þa slute ad lodna þad vandrade sem a hoffdest og til

sÿdan

Vætta ad draga dyrliga hofdingia á milli Og er þeim mikil rad ad þær vel
bornar meiar, Vm Vyna ást hafa leid Surmu Þ: K: ad þær Veru þeim
gefnar til hiskaps vid K: og þær sialfar, aller hofdingiar og alþyda loff
udu þetta uppbodit og var þa þegar Brud kaup Ordit, þui þeir voru þar m. Max: Kgr
hin gettlingu meiana Abla ad raada, Nu sem þetta er fullgiort, byder Tho-
lomeus K: þui þ. allum hofdingium, ad þeir gefur Eggtal: á hvad Veru
Vyus og hier med gefur han þeim Kongs nafn og setur uppa þeim Vyna
tignar Corona og en Coronunnar sitt ligid nafn, ad han ekkert þadan aff
Tholomeus heita, eftir þui sem hans forfadur hofdu heitid, Nu tekur Max:
K: til mals og seiger, ollum er þad kunnigt ad eg á Ungvara Erftingia utan
m: d: og þott eg hafe ey liost giort hvad eg giefi honum mikid sin rykdoms sin
K: Hettur Nu gefid synu Vinir, og þui gef eg minne dottur allt þ giaf
Vm ey flutte hingad á eignum eftstolldum, hier med gef eg honum
hid Ungvers rijkess en þad eru vij Kongdom, En eff fang lifa lengur
en eg þa gef eg allt mitt rijke þ gettar valde, Dyn: þacka Kongi
allum þeirra hofdingiastax, eftir þetta eru budernar til Vengur Riddar
med midtellar frackt sem hver ma þær girta og leid sundt med Mögr
Vard, þridia dag veitslunar var skemt þ hollunu med Hliodfærum
og Agaeptum dæmesogum, fiorda dag veitslunar, var sett turnerment
fir stam borgena, fimta dag veitslunar voru Vil slader Riddarar
Siotta dagin var skipt gulle og gersemum medal hofdingia, med
al hverra var Gramaton hvort ed þa kem Kongdom aff dyn: Vm Nu hef
Tholomeus, En sin goda Vin Valterum bidur hann ad þiggia hvad sem
han vill, En han vill ey; og seiger þad lid sem hin veitte hann, giorde hin
ey vert til fiar, helldur til frægdinar sina þrotta og til vmattu

Vard

vid Tholomeum Kongl og þeir ockar umatta halldest á medann vid lifdu

badir, þesse trulofar Ni hvor Odrum, Siounda dag var druckin burt

ferdar minnar og kom eftir for hvor heim til sina heimkinna og þacka

aller himnum unga Tholomeo sinar velgiörder, og seigir hann nu ad

hafate hia sinne drottningu og styrdi Ryki ydar sidusamliga, og er þ

hvamligt ad þeir mune annad haffa Rikis Erfingia ad lysa, fyrir

þvi var hier til giörd, og lyktast hier saga af Dynus hinum

Drambláta og þeirrar Agiætu Filomena og öllum þeirra brögdum

sem urdu þeirra á millum, og er þessi saga hin gamansamlegasta

ef hun være lesin lyga i eitt ——

Höfðu dilu daufta, Dynus vigst og Lyna, hvert hun bytr

brodda, ber föð damsa Kiter, horn fick hirder jarna, him

nard kráka limnist, Lauk so lista brukod, lagin hringz

vor liga ——

Hier Epter Skrifast Æfintyr edur A þang lausublod sem af Papageyngid á millum Sierhvörrar Sogu

Á dögum Laciany Kysara, Var Höfdinge Riddara, Madur ne er placidius het, ógiptur, og þottinger ad mekligdum aud.. vægur ad sia, tyggin vel ad at bunadum, ágiætur ad fraegdum, Gjöfull ad Rikdomi og godum Sidum, en var þo heidinn, Veiddi hann Dyr og Í Skogum, edur hörmungum Voru og Reiste fra hann fara ad Kongi vörn fyrir demder, hann Placid er nefnda, og undir öllum hindrandum, ongum manne var hin Listara á Riffnadr, en Cornelijo hundrads höfdinga, fara fra sagt, Í bok þeirre er Actus Apostlorum heiter, Dæmi aftr

1 hann

hydna, sem hann var sialfur og sínum lyd lied goodum sidum
sinn athvarf fangtur og lærde þa til goodra sida, en þesse pla
cidus var sigur sæll, i örustum og bardogum vid ovini, algiör
i öllum hlutum, en miskun guds sem kallar, so hurliga til sinnar
millder, hvert liet eigi good verk þessa mans, og ei villder hann la
ta goodgiarna farast i heimsins hinngorda, an trud lagos, þui so
er skrifad ad þui huoria þiodunni er gudi þeckur sa er rett lætr
sijnum, att þui kallade guds millder hann fra villu, eins med þeim
sem hann kallade Cornelijum, hvilldur þui lijka sem hann kallade
Pavilum: þui sa Placidyus for einn dag lyder sijnar, ad dyra
veijdum medur þess öllum sijnum, þa verdur fyrir hiortter
margir, og skipade lyder sijni tilad veijda hiortina, en er öll
inn Riddarinn var skipad til veijdarinnar, þa syndist Placidus
einn hiorthur öllum ödrum meiri, sem hann leijd sinn til
skogar, fra öllum ödrum dijrum, sem Placidus: sa fad
an hiortt, reijd hann fra lyde sijnum, med fam Riddorum, og
effter hiortinum, en er þesser hinir mæddust, þa mæddist og
rijr þesser Plac: nú hann sialffur, og reyd effter hiortinum, lan
gt fra sijnum mönnum, en hiorthurinn nam stadar, a hamre i
einu edur biarge, Plac: reydur nu nær, og leitade vid med
huörium hætti, hann mætti veida dyrid, en sa vard
veidedur vidr madurinn er hann ætlade ad veijda dyrid, þui
sa Pla: nam stadar, sa hann a hiortinum lijnge og vid
radist mikillrika syrsstinir, og sa a millum hoorna dyrsins kross
merki, scoleu biartara, og lijkneski vors Jesu Christi, hesser
lijkneskia gaff mannlega rödd, er so talade, þui Pla: hvad

sæker

Vekur su ad mier, þyrr synar vakter komeg þingad ad birtast
þier, þ[illegible] þessu, eg em þa Jesus Christus, er su gott gan
ofstandr, ölmusu giørdr hafer su veiter, skurtendum, heilursta
dar mund, fyrir mier augsin, og komeg ad synast þier, i hiartt
þessum, og veyda sig, med mæltum miskunar minar, skyadir er skli
ett ad þa siamr diofla, er einnig min giorist, I goodum verkum
hirer sa vökl, komeg til Jardarinar, þiver a Viomi, er su rast ui
J millum hoorna dyrsins, ad eg biargadr öllu mannkine, enn er
Eustachius heirde, Plac: stand han uppadur, og fiell aftur a Jord
enn er han ofnystist þo einn stund ~~a millum~~ var i millum, og
mannlegur otti lyud aff honum, þa reis han upp og hugdr ad
grandlega hvor þessi Syn væri, er honum var veitrind, og
mællti i hugrenningum, hvorn gegner Syn þessi, er mier veit
vadist, birgande veitradu fyrir mier hvadur su mæler ad eg
trui a sig. Drottinn mællti vid han, Segg ad su Plac: ger
Jesus Christus er giordi, himin og Jörd, og allar skiepnur aff
ongu efni, og adskilldi Lios fra myrkri, og setti tydir og daga
og skapadi mann aff mölldu Jardar, og veitiradist a Jördu, for
er hialpi mannkinsins, og var og krossfestur og graftinn, og reis
og upp a þridia deigi, en Pl: heirdi þetta, fiell han aftur til
Jardar, og mællti trui eg drottinn, ad þu skapadir alla
hluti, himin og Jörd, og allar skepnur lid Viltu, þu villta
en lifgadir þa daudu, drottinn mællti, ef þu truir, þa far til
borgarinnar og tak skirn aff Byscupi Cristinna manna, Plac: mæ:
ef þu villt drottinn, þa mun eg segia konu minne og sonum m: ad
þier ~~Sangtum~~ a sig, drottinn mæ: vid han, seig þu þeim og takid þang
skirn, og hreinsist aff Syndum, og vaingan skurguda villu

lenta upp
þessa vike
a 28 blade

Sydan

No 4

Æfintyr af Racidius

No 3.

Dinus hin Drambla

Þacksi ad mier, hverr synar Vater Lamb Guds ad burtbarst
þier, Hreinsadi þessu, en þegar da Jesus Christus, reisu gottgan
ofrandr, ölmusu gierdi hvad þu vitter, stuttendum, hefursta
dar mund, fiir mier augsyn, og Lamb Guds vyrnast fiir, i hiarta
þessum og vergd a sig, med mæltu missinar minar, þijadir vesli
ett ad da þionr diöfla, er timur min giorist, J godum verkum
fiir þa vöxt Lamb til Jardarinnar, þiner á diorn, er þu vastu
J millum hvorna þyrsins, ad og biargadr öllu mannkine, en
þessa þriedi, Plac: stand han þegadum, og fiell aptur a Jord
en han otyhttist við vom stund ~~a millum~~ var i millum, og
mannligur oth Lygdaft þormum, f[…]
örvandlega hvar þesser dýn vegr[…]
mællti þingrunginum, hvaran g[…]
vadast, hugandi vitradu fiirir m[…]
treir á þig. drottinn, mællti vid h[…]
Jesus Christus, er giördi, himin og […]
öngu effter, og adskilldi Liös fra m[…]
og skapadi mann aff molldu Jardar[…]
er hilstu mannkinsins, og starg Lr[…]
og upp á þridia deigi, en Pt: hird[…]
Jardar, og mællti treir og dr[…]
Hlutr, himin og Jörd: og allar s[…]
en Lifsgadri þa dauttu, drottinn m[…]
borgarinnar og tak skyrn aff B[…]
ett þu villt drottinn, þa mun eg […]
ser ~~þanghrur~~ á þig drottinn me: vid […]
skyrn, og hreinsist aff sindum, og þa gan skirgada villu

Lenta upp
fra vike
á 18 blade

Vydan

No 1

Afskrift, af Racidius

Vockur su ad mier, hyer synar vatur [illegible]
sier, Iarninde sessu, en ei Gud [illegible]
spitandr, olmusu giorde, sadrer su [illegible]
dar vinnad, sirir minr augsin, og [illegible]
sessinn, og ueyda sig, med mestu [illegible]
ett ad da siorr dioste, er [illegible]
sirir sa vot, Rom og til Jardarinnar, [illegible]
J millum hoorna dyrsins, ad og [illegible]
sitta sirdr, Plac: vard han [illegible]
nur han styrktist vid dem stund[illegible]
mannligur stor Lyd ast himinn, [illegible]
avandlega hvar sester Dyrin [illegible]
mellte Engrimingum, huarin [illegible]
vadist, bigandr uitradu sirir [illegible]
trur a sig Drottinn, mellte vid [illegible]
Jesus Christus er giordr, himin [illegible]
ongu ester, og adskildr Liós fra [illegible]
og skapadr man ast molldu Jar[illegible]
er heilsu man kunsur, og war og [illegible]
og wpp a sidia deigi, en Pt. [illegible]
Jardar, og mellte trur og [illegible]
Hlutr, himin og Jord, og allar [illegible]
en Listgadr sa Danssu, Drottin [illegible]
borgarinnar og tak skyrn ast [illegible]
ett su uillt drottinn, sa minn [illegible]
~~Sangtrur~~ sier a sig, drottin mey: [illegible]
skyrn, og hreinsist ast sindum, og daungan skirgada ulla

venta upp
fra wike
a 28 blade

Dydan

0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15
KUNGL. BIBLIOTEKET
National Library of Sweden

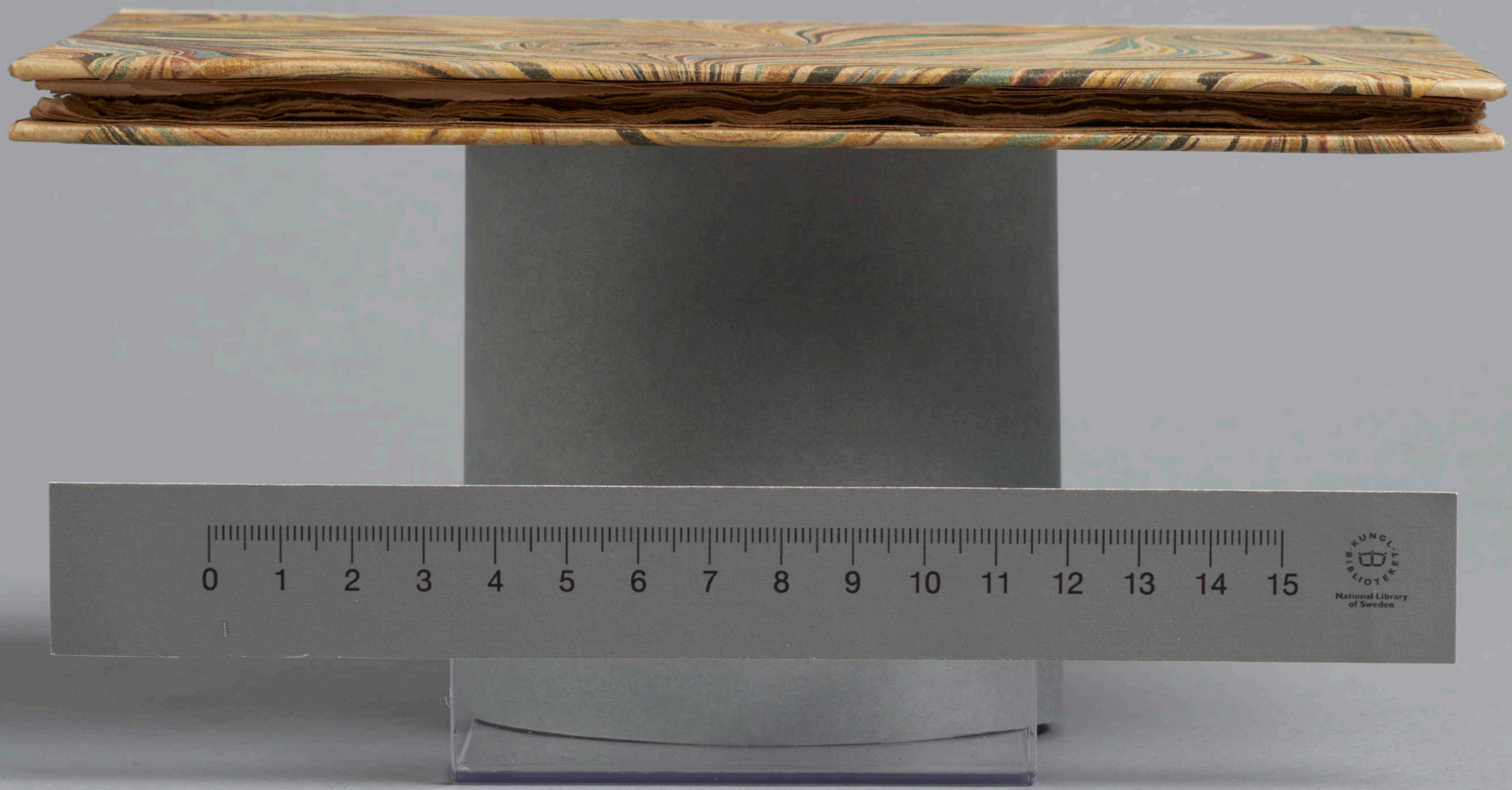
0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15
KUNGL. BIBLIOTEKET
National Library of Sweden

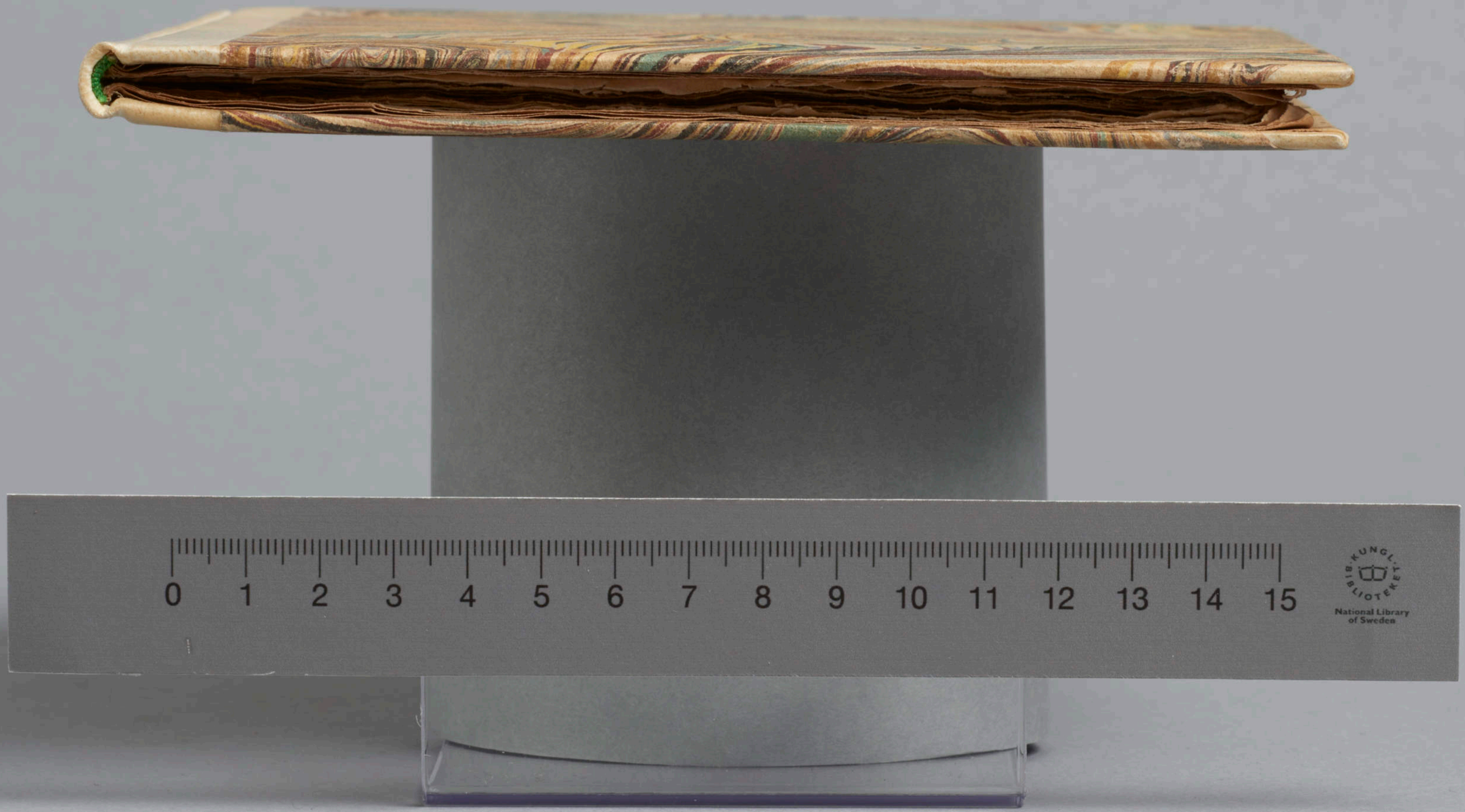
0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15
KUNGL. BIBLIOTEKET
National Library of Sweden

COD.
ISL.
PAPP. 4:o
N:o 31
0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15
KUNGL. BIBLIOTEKET
National Library of Sweden

inches | centimeters

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
L*	38.76	65.15	49.61	43.54	55.52	70.42	63.13	40.08	51.75	95.34	92.09	86.92	82.37	72.17	62.32
a*	13.81	19.21	-4.20	-12.89	8.78	-32.39	35.43	10.25	47.36	-0.90	-0.92	-1.12	-1.12	-1.05	-1.10
b*	14.69	17.92	-21.33	22.66	-24.31	-0.48	57.84	-44.77	16.93	1.90	1.46	0.97	0.56	-0.04	-0.01
Density										0.05	0.09	0.16	0.22	0.36	0.52

	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
L*	49.61	38.89	28.60	17.97	9.50	4.33	30.32	72.50	72.10	29.51	55.60	43.48	82.02	52.85	50.86
a*	-1.29	-0.23	-1.09	0.04	0.45	0.32	22.13	-22.92	19.51	13.42	-38.46	50.74	3.28	49.90	-27.78
b*	-0.10	-0.48	0.07	0.09	0.25	-0.47	-19.02	56.08	67.85	-47.69	32.19	29.13	78.75	-12.86	-27.68
Density	0.75	0.98	1.24	1.64	1.96	2.38									

D50 Illuminant, 2 degree observer

Density ⟶

Don Williams

All values are batch averages

M001215